

Kansanääni

Nro 6/06

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Joulukuu 06 - Tammikuu -07

Irtonumero 1,70 €
5. vuosikerta

Yhteistyö voimaksi - STP

Suomen Työväenpuolue sai 9.-10.12.06 Hauhollla pidetyssä kokouksessaan valmiiksi eduskuntavaaliohjelmansa. Siinä keskeinen huomio kiinnitetään työkanan toimeentulon ja elämänvarmuuden turvaamiseen sekä sotilaallisen ja ekologisen kriisin välttämiseen. STP:n mukaan nyky-yhteiskunnassa nämä asiat liittyvät kiinteästi toisiinsa ja tulee käydä kokonaisvaltaiseen työhön ihmisen kaikinpuolisen turvallisuuden varmistamiseksi. Kuva Narinka- torilla 14.11. pidetystä terveydenhoitoalan työntekijöiden mielenosoituksesta, jossa vaadittiin lisää palkkaa ja työvoimaa julkiseen terveydenhoitoon.

Sivut 3 ja 4

“EU:n mallioppilas”, ratifioi perustuslain

Kansalaisjärjestöjen esityksistä - ja kansalaisten enemmistön mielipiteistä piittaamatta - eduskunta hyväksyi 5.6.2006 EU:n jo aiemmin “kuopatun” perustuslain presidentti Halosen ratifioitavaksi. Näin eduskunta toteuttaa kansalaisten mielipiteitä halveksuen suurten pääomapiirien vaatimusta luoda EU:lle sellainen perustuslaki, jolla turvataan voittojen kasvattaminen ja kovan talouspolitiikan jatko. Tämä eduskunnassa käyty näytelmä osoittaa, että käytännössä meillä 100 vuotta sitten saatua äänioikeutta ei enää ole. On vain äänestysioikeus. Taistelua EU:n perustuslakia vastaan tullaan jatkamaan.

Sivu 2 ja takasivu

Mieluummin valkea, kuin vihreä joul

Vuosi sitten kansalaisjärjestöt vaativat Montrealissa hallitukselta toimia ilmastomuutoksen ehkäisemiseksi. Äskettäin suuri joukko kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä vaati Nairobiin kokoontuneita maailman hallituksia laajentamaan Kioton sopimusta. 4.11.2006 pidetty kansalaisjärjestöjen ilmastomielenosoitus vaati, että Suomen tulee toimia ilmastomuutoksen ehkäisemisessä edelläkävijänä. Ilmastomuutos on tosiasia ja sen ehkäiseminen edellyttää suunnitelmallista yhteiskuntakehitystä, joka ei sovi enää nykykapitalismin kuvioihin.

Katso takapalkki

Sivu 2:

- * Luokkataistelu on kiertämätön
- * Vallansiirto laittomasti 5.12.2006

Sivu 3:

- * Työn käynnistäminen ja ehdokasasettelu etusijalle
- * Menneen talven lumia

Sivu 4:

- * STP:n vaaliohjelma

Sivu 5:

- * NATO:n ja EU:n interventiojoukot operationaaliseen toimintavalmiuteen
- * Valtion tuottavuusohjelma leikkaa rajusti julkista sektoria

Sivu 6:

- * Tasavero kansan verta juo

Sivu 7:

- * Hakan alihintainen myynti oli jäävuoren huippu
- * Talvi - ja jatkosodan syistä keskustellaan edelleenkin

Sivu 8:

- * Valoa kansalle vaiko voittoja rikkaille?
- * Työläisenä riistokapitalismin markkinoilla

Sivu 10:

- * STP:n aktivisteja miehen iässä

Sivu 11:

- * Liittolaispolitiikka ei näytä sopivan KTP:n imagoon

Sivu 12:

- * Eläköön bolivaarinen vallankumous!
- * Leningrad 7.11. 2006

Sivu 16:

- * Suomi, “EU:n mallioppilas”, ratifioi perustuslain

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2007

Luokkataistelu on kiertämätön

Marxilainen totuus, että kapitalismi on luokkayhteiskunta ja että siinä luokkataistelu on kiertämätöntä saa jälleen vahvistuksensa, kun torstaina 23.11. Elinkeinoelämän keskusliiton EK:n johtoon valittiin Kone Oy:n hallituksen puheenjohtaja ja yhtiössä määräysvaltaa käyttävä 50-vuotias Antti Herlin. Johtajuus EK:ssa vaihtuu vuoden vaihteessa, jolloin sen entinen puheenjohtaja Christoffer Taxell jättäytyy syrjään ja antaa paikkansa Herlinille.

Herlin on Suomen rikkaimpia miehiä. Hissiyhtiönsä lisäksi hän omistaa Kirkkonummella Thorsvikin kartanon. Hän on vuosittain julkistettujen verotilastojen mukaan Suomen eniten ansaitsevia henkilöitä ja hänen omaisuutensa on miljardiluokkaa.

Nyt, kun tällainen henkilö valitaan EK:n johtoon, hänen sanomansa ei ole yllätys: Antti Herlinin mukaan "laittomien lakkojen poistaminen on aloitettava ensi vuonna". Herlin syyttää ammattiliittoja kankeista työehdoista, vanhentuneesta työrauhajärjestelmästä, palkkojen sitovista yleiskorotuksista ja pyrkimyksestä solidaariseen palkkapolitiikkaan. Kaikki nämä ovat syytöksiä, joita on kuultu Eteläranta 10:stä kautta aikain ja jotka keskeiset ammattiliitot SAK ja STTK ovat ottaneet turhankin todesta.

Varsinainen Antti Herlinin ajattelun helmi on kuitenkin väite, että lakko-oikeuteen pitää puuttua, koska hänen mukaansa 98% lakoista ovat laittomia. Herlinin mukaan "laittoman lakon" aloittaminen on helppoa ja halpaa. Myös epäsuhta laittomista lakoista aiheutuvien vahinkojen ja lakkosakkojen välillä on hänen mielestään riikeä.

Jos tämä ei ole luokkataistelua, niin mikä sitten? Herlin käy luokkataistelua Suomen kapitalistisen eliitin puolesta ja hänen vastustajanaan ovat työläiset omine etujärjestöineen. Herlinin pitäisi havaita, että suurin osa viime aikojen spontaaneista lakoista on liittynyt työläisten irtisanomisiin, jotka taas ilmeisesti ovat Herlinin mielestä "laillisia". Kun hän puhuu lakkojen aiheuttamista taloudellisista menetyksistä, hänen pitäisi muistaa, kuinka paljon taloudellisia menetyksiä työläiset joutuvat kokemaan esim. Voikkaalla, jossa UPM lopetti satakunta vuotta paikalla toimineen paperitehtaansa vain kansainvälisten omistajiensa vaatimuksesta. Tämä oli ankara isku koko paikkakunnalle. Kyse näissä lakoissa ei ole ollut palkoista eikä työolosuhteista vaan työsuhtedurvasta. Perinteisestäihän työehtosopimukset käsittelevät pääsääntöisesti palkkoja ja muita työehtoja, eivät työsuhtedurvaa. Näin ollen useimmat Herlinin mainitsemista lakoista eivät ole edes kohdistuneet työehtosopimuksiin.

Ja kuinkas ollakaan. Vanhasen hallituksen asettama ja alivaltiosihteeri Vesa Vihriälän johtaman globalisaatiotyöryhmän mietintö tukee pääomapiirin poliittisia linjauksia esittämällä työntekijöiden irtisanomissuojan heikentämistä ja työehtosopimusten yleissitovuuden heikentämistä. Samalla mietintö esittää opiskelijoiden lukukausimaksujen nostamista "kunhan huolehditaan siitä, että opiskelijoilla on kotitustaastaan riippumatta mahdollisuudet kaiken tasoiseen opiskeluun." Ja höpö, höpö!

Vanhasen porvarien politiikkaa toteuttavan hallituksen, Herlinin ja koko EK:n herrojen ja narrien tulee muistaa, etteivät myöskään työntekijät ole luopuneet eivätkä luovu luokkataistelustaan, johon lakko-oikeus erottamattomasti kuuluu. Palvelulojen ammattiliiton puheenjohtaja Ann Selin on todennut, että "ilman solidaarisia palkankorotuksia PAM ei voi olla mukana tuossa, ja lakko-oikeudesta työväenliike ei neuvottele". Näin Selin lähettää terveisiä paitsi EK:lle ja sen tulevalle puheenjohtajalle Antti Herlinille myös Vanhasen hallitukselle.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Vallansiirto laittomasti 5.12.2006

Tiistaina 5.12.2006 Suomen eduskunta hyväksyi Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä jo kertaalleen kaadetun EU:n perustuslain äänin 125 Kyllä ja 39 Ei. Eduskunnan päätös ei ollut lainvoimainen, koska se ei saanut 5/6 enemmistöä, joka tarvitaan perustuslakia koskeissa kysymyksissä.

Äänestyksessä perustuslain hyväksymistä vastaan kokonaisuudessaan äänestivät mm. Perussuomalaisten ryhmä ja Kristillisdemokraatit. Vasemmistoliitosta perustuslakia vastustivat kaikki muut paitsi Suvanne Siimes ja Anna Huotari, jotka kannattivat perustuslakia.

Hallituksen ulkopuolisista eduskuntapuolueista valtaosa Kokoomuksen edustajista kannatti perustuslakia. Kuitenkin 7 heistä osasi sanoa Ei, yksi heistä oli entinen suurjuoksija Lasse Viren. Vihreistä lähes kaikki tukivat perustuslakia paitsi "Susi" Pulliainen.

Suuret hallituspuolueet, SDP ja Keskusta, kannattivat perustuslakia, mutta eivät yhteensä. Keskustan kansanedustajista neljä ei hyväksynyt perustuslakia ja demareista Ei-ääniä löytyi kolme. Tämän jälkeen EU:n perustuslaki on valmis ratifioitavaksi ja se tapahtuu presidentti Tarja Halosen allekirjoituksella.

Tiistain äänestys EU:n perustuslaista oli monellakin tapaa uskomaton. Vaikka Eduskunta nyt hyväksyi perustuslain, se ei käytännössä hyväksynyt mitään, koska ei edes uutta esitystä sellaista kuin EU:n perustuslaki

ole vielä olemassa. Kuitenkin eduskunta äänestyskyselyllään ilmaisi valmiutensa hyväksyä aikaisemman perustuslakuonnoksen. Tämä merkitsee yksiselitteisesti sitä, että nykyinen eduskunta on valmis antamaan Suomessa vallan kansalta EU:n elimille. Nyt hyväksytty EU:n perustuslaki määrittelee EU:n kaiken kansallisen lainsäädännön yläpuolelle. Suomi saa kyllä säätää omia lakejaan ja noudattaa niitä, mutta vain jos EU sen hyväksyy. Sen sijaan EU pystyy säätämään sellaisia lakeja ja direktiivejä, joita sen ei tarvitse kuunnella meidän mielipiteitämme.

EU:n perustuslakiin liittyy läheisesti Eduskunnan vuonna 1999 hyväksymä ja maaliskuussa 2000 voimaan tullut Suomen uusi perustuslaki, jossa myös viitataan EU-lainsäädännön ensisijaisuuteen. Suomen perustuslain 28:ssä kyllä todetaan, että "valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoon tunnut eduskunta", mutta 93§ kuitenkin joustetaan EU:n suuntaan seuraavasti: "Valtioneuvosto vastaa Euroopan unionissa tehtävien päätösten kansallisesta valmistelusta ja päättää niihin liittyvistä Suomen toimenpiteistä, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden.", niin

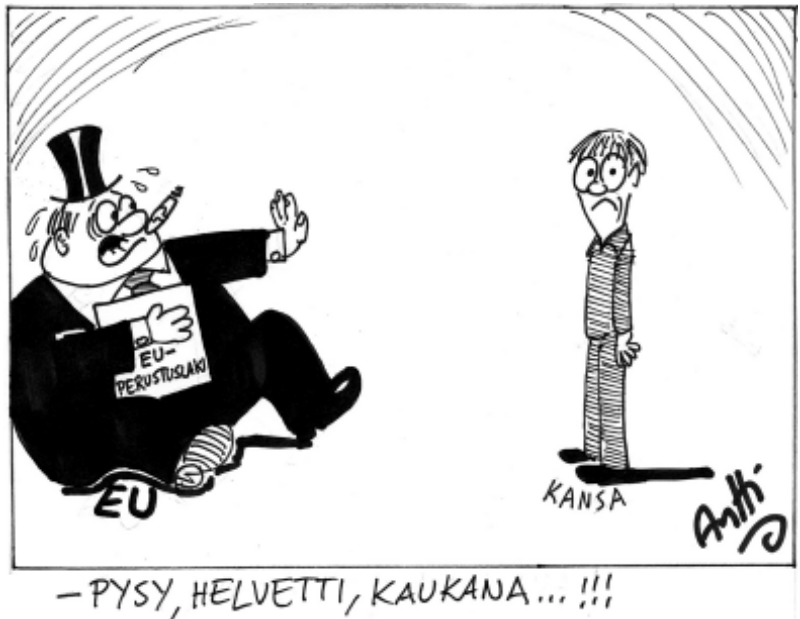
muuhun johtopäätökseen ei voi päätyä, kuin että Suomen kansalta on viety valta. Vallan viejänä on nykyinen eduskunta, joka on edelleen luovuttamassa EU:n perustuslain myötä ylimmän vallan EU:n elimille.

Tätä vielä korostaa se seikka, ettei eduskunta antanut kansalle mahdollisuutta äänestää EU:n perustuslaista. Nykyinen eduskunta on siis käyttänyt Suomen perustuslain 28§:n ylösalaisin kuulumaan näin: "Valtiovalta Suomessa kuuluu Euroopan unionille, jota Suomessa edustaa valtiopäiville kokoon tunnut eduskunta". Kansa on siis heitetty tarpeettomana pois perustuslain käytännön toteutuksessa.

Kuinka tällaiseen tilanteeseen on voitu päätyä. Perjantaina 1. joulukuuta pitäessämme EU:n perustuslain ratifiointia vastustavan mielenosoituksemme Eduskuntatalon edustalla RKP:n Astrid Thors puolusti EU:n perustuslakia sellaisella väitteellä, että sen ovat monet arvovaltaiset ja pätevät ihmiset tutkineet ja hyväksyneet. Häneltä kuitenkin taisi jäädä huomaamatta, että nämä hänen mainitsemansa arvovaltaiset ja pätevät ihmiset oli voideltu, ei öljyllä, vaan vieläkin tehokkaammalla voiteluaineella, rahalla.

Ensi maaliskuun eduskuntavaaleissa meidän on vaihdettava eduskunnasta pois tällaiset rahalla voidellut kansanedustajat.

Reijo Katajaranta

- PYSY, HELVETTI, KAUKANA... !!!

Työn käynnistäminen ja ehdokasasettelu etusijalle

Juhani Tanski

Edellisessä Kansan äänessä (5/06) kyselin, että onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle politiikalle. Silloin syksyllä puolueemme oli jo merkitty puoluekisteriin. Tämän jälkeen on ehtinyt paljon tapahtua. Kaikki käymämme keskustelut ja yhteydenotot osoittavat päätöksemme olleen oikean. Meillä tarvitaan palkansaajaväestön, yrittäjien ja viljelijöiden asioita puoltava poliittinen yhteistoimintajärjestö nyt, kun kaikille on selvinyt, miten mm. SDP, Vasemmistoliitto ja myös Vihreät ovat antautuneet markkinavoimien politiikalle.

Joulukuun toisena viikonvaihteena STP:n hallitus, suuri joukko aktiiveja ja tulevia eduskuntavaaliehdokkaita teki hommia. Lauantaina Hauholilla lyötiin viisaat päät yhteen ja tehtiin vaaliohjelmaa. Sitä viilattiin ja hiottiin sunnuntai-aamupäivä intensiivisesti ja lopulta tavoitteet kirkastuivat. Ohjelman julkistamistilaisuus pidettiin Mäntsälässä tasan kaksi tuntia ohjelman valmistuksen jälkeen. Ohjelman keskeisimpiä ajatuksia ovat: yhteiskunnan tulonjakoa tulee muuttaa

työtulojen hyväksi, ylisuuria voittoja ja osinkotuloja on leikattava verotuksella, pääomatuloja tulee investoida maahan työpaikoiksi, energiatyöt tulee palauttaa yhteiskunnan kontrolliin, ihmiskunnan turvallisuuden keskeinen uhkatekijä ilmastonmuutos tulee keskeyttää sekä itsenäisyys ja äänioikeus tulee palauttaa. Toteutettuina nämä esitykset merkitsevät nykyisen yhteiskuntapolitiikan muuttamista. Ohjelma kokonaisuudessaan löytyy tästäkin lehdestä.

Yhteistyön rakentamiseksi niiden voimien välille, jotka hakevat työkansan lähtökohdista muutosta nykyiseen yhteiskuntapolitiikkaan olemme käyneet vaaliliittoneuvoitteluja em. poliittisten ryhmien kanssa. Kuopiossa ja Joensuussa vaaliliittoa on jo sovittu. Helsingissä, jossa asetettava ehdokasmäärä osapuolten järjestöllisiin mahdollisuuksiin nähden on hyvin pieni, emme ole päässeet ehdokasjaosta sopimukseen. Uudellamaalla ja parissa muussakin piirissä vaaliliittoneuvoittelut ovat hyvässä myötä-tulessa. Olemme myös vedonneet SKP:n ja KTP:n johtoon vaaliliittoneuvoittelujen edistämiseksi.

SKP:n johdon vastauksista ilmenee kuitenkin katkeruus siitä, että lähdimme kehittämään laajempaa työväen yhteisintamaa STP:ttä. SKP:n johto kokee, että allekirjoittanut "laittoi muutamien KTP:stä erotettujen kanssa vireille uuden puolueen rekisteröimishankkeen, jolla he syksyn alkaessa hajottivat Vaih-toehtoa". Kyllä asia on niin, että ei Vaih-tohtoväkeä ole hajotettu eikä vallattu. Normaalisia sääntöjensä ja yhdistyslain mukaisessa järjes-

tyksessä se vaihtoi nimensä Suomen Työväenpuolue:ksi. Nimen vaihtamiseen oli syynä se, että haluamme kehittyä laajaksi työtekevää kansansaa edustavaksi yhteistyöjärjestöksi. Haluamme olla uusi voima, joka kehittää kansan enemmistöä palvelevan vaihtoehdon nykyiselle kovalle EU-suuntaukselle.

Suomen Työväenpuolue on edeltäjänsä Vaih-tohtoväen tapaan ekososiaalinen laaja liitto, mikä merkitsee sitä, että se kansan taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin ohella kiinnittää suuren huomion ympäristöömme hyvinvointiin ja katsoo sen osaksi taloudellista ja sosiaalista hyvinvointia. STP on laaja liitto, joka puolustaa maamme työtekeviä, ympäristöä ja pohjoismaista hyvinvointivaltiota – se ei ole linjaltaan sosialistinen eikä kommunistinen. Voin siis viestiä SKP:n johdolle, että STP ei halua olla SKP:n tai KTP:n kilpailija, mutta yhteistyö välillämmme olisi enemmän kuin toivottua.

Kevättalvella 1999, kun Vaih-tohtoväki perustettiin mietittiin sille nimeä. Suosituita nimehdotuksia olivat mm Uusi Agenda (2000), EU-vastustajien liitto, Muutosväki, Vastarannan kiisket, Vähäväkisten liitto, Oikeudenmukaisuuden puolue sekä Vastavoima. Puolueen työvaliokunnan suosikini nimi Vaih-tohtoväki tai Vaih-tohtoväen liitto. Jälkeenpäin ajatellen kaukaa viisaan kannan heitti Saga Laakso Turusta: Vaih-tohtoväki nimenä sulkee pois tosi paljon ihmisiä, mieleen tulee heti kettutyöt ja intoilijavegaanit, ei positiivisia asioita juuri lainkaan. Oikeus ja Kohtuus kuulostaa paremmalta." Tähän voimme todeta, että

ihmiset eivät koe olevansa vaihtoeh-toväkeä. He ovat ihan tavallisia työläisiä, konttoristeja, opiskelijoita, viljelijöitä, työttömiä jne. Uusi nimemme ei enää herätä kysymystä: Vaih-tohto? Millekä? Hä? Jotkut ihmiset ovat arvelleet Suomen Työväenpuolueen nimen saattavan tuoda meille ääniä demarien äänestäjiltä. Nimi herättäneekin kysymyksen, että myös demarit ja vasurit sanovat itseään työväenpuolueeksi, mutta ovatko ne oikeasti palkansaajan asialla?

Tätä kirjoitettaessa on jäljellä 154 päivää seuraaviin eduskuntavaaleihin. Suomen Työväenpuolueen vaaleihin valmistautumisen poliittiset lähtökohdat ovat hyvät. Ehdokasasettelumme on käynnistynyt kohtalaisesti ja olemme pitäneet keskustelutilaisuuksia mm. Iisal-messa, Kajaaniassa, Tampereella, Lahdessa, Mäntsälässä jne. Kaikki tämä on vahvistanut tavoitettamme asettaa ehdokkaat koko maassa ja tähän mennessä on asetettu noin 70 ehdokasta.

Mutta jokainen ymmärtää, että taloudelliset ja järjestölliset resurssit mittavan vaalityön käynnistämiseen ovat meillä vaallattomat. Siksi puheenjohtajan paallilta käsin haluan vedota kaikkiin niihin, jotka kokevat kansan lähtökohdista muutoksen välttämättömyyden: Järjestäkää oma-aloitteisesti kokouksia ja neuvon-pitoja. Ottakaa aloite käsiinne. Muodostakaa STP-ryhmiä. Asetta-kaa ehdokkaita ja asettukaa itse ehdokkaiksi. Yhteyshenkilöitemme yhteystiedot löytyvät toisaalla tässä lehdessä. Samaten olemme hakeneet luvan kerätä varoja vaalityötämme varten. Tukekaa vaalitiiliämme.

Olen rinta rottingilla, kun sain kutsun Kansan Äänen julkaisija-järjestöjen puurojuhlaan Hermannin kerholle torstaina 28.12.06 klo 18.00. Olen kovin ylpeä siitä, että saan pitää puoropuheen tässä tilaisuudessa: saattaa olla, että minulta menevät puurot ja vellit sekaisin siellä sanoja sovitellakseni. Tulkaa kuulemaan

Juhani Tanski

Kansan äänen ja STP:n puurojuhla

Hermannin kerholla, Hämeentie 67

torstaina 28.12.06 klo 18.00

Tilaisuudessa mukana STP:n eduskuntavaaliehdokkaita.

Avas: Timo Kangasmaa

Puoropuhe: Juhani Tanski

Ohjelmassa mm. runoja, näytelmiä ja konnakööri

Lisäksi arpajaiset, puuroa, kahvia ja glögiä

Tervetuloa

Menneen talven lumia

Menneen talven lumista ei pitäisi kantaa sen suurempaa huolta, mutta joskus sekin tuntuu aiheellisel-tä, jos itsenäisyyspäivän edellä ja sen jälkeen naapuri meuhkaa siitä kuin viimeistä päivää. Meuhkaamisen vuoksi juttua pitää hiukan jatkaa, varsinkin kun sen pippaloiden ympärillä oli jotain uutta.

Jo aiemmin syksyllä Mannerheimin patsaan tienoilla, Kiasman edessä, poliisi näytti kyntensä. Mielenosoitajat piirrettiin ja porukkaa kuskattiin putkaan. Nyt presidentin linna oli piirretty ja kadut suljettu. Raskaasti varustautuneita poliiseja oli liikkeellä enemmän kuin kuokkavieraita, mielenosoittajia. Nämä tapahtumat osoittavat kuinka herrat pelkäävät vihaista kansaa. Sen kurissapi-tämiseksi maasta tehdään poliisi-valtiota.

□ □ □

Ennen itsenäisyyspäivää hoke-malla hoettiin kuinka Suomi on puolustanut urhoollisesti itsenäisyyttään. Jokaisen toivoisi tietä-vän, ettei porvarillinen Suomi ole koskaan välittänyt itsenäisyydestä

pätään vertaa. Sitä on kiinnostanut vain suurpääoman riisto-oikeuksien puolustaminen.

Suomeen valittiin työväenem-mistöinen hallitus vuonna 1916. Seuraavan vuoden heinäkuussa se hyväksyi valtalin, jolla Suomi julistettiin suvereeniksi itsenäiseksi valtioksi. Se ja työväen enemmistö pelotti porvareita. He halusivat hajottaa eduskunnan. Hajottaminen onnistui väkijoukolla yhdessä Venäjän väliaikaisen porvarihallituksen kans-sa. Uusissa vaaleissa ja kaiken maailman temppuilun jälkeen edus-kuntaan tuli kyseenalainen porva-rienemmistö.

Uusi eduskunta joutui pahaan rakoon, kun vallankumouksen seurauksena Venäjällä porvarit meneti-vät valtansa ja Suomen herrat tukijansa. Nyt porvareille kelpasi itsenäisyys, jonka Venäjän kansan-kommissariaatti hyväksyi ja jonka Lenin allekirjoitti vuoden 1917 viimeisenä päivänä.

Kyseenalaisen, itse asiassa Venäjän väliaikaisen hallituksen ansiosta syntynyt, porvarienemmistöinen eduskunnan vastapainoksi tammi-kuussa 1918 muodostettiin kansan-valtuuskunta. Sen takana oli kansan enemmistön tuki, koko eteläinen Suomi. Sen kuitenkin kukisti toisaalta Pohjanmaalta lähtenyt tsaarinen ken-

raali Mannerheimin johtama valkois-ten ja toisaalta etelästä kreivi ja kenraali von der Goltzin johtamat Saksan armeijan pataljoonat.

Mannerheimin johdolla tapettiin ja suljettiin vankileireihin ja vankiloihin kymmeniätuhansia työläisiä ja talon-poikia. Itsenäisyyden alusta saakka Suomi oli puolifasistinen maa, jossa toisinajattelijat pantiin linnaan ja keskitysleireihin. Vasta vuoden 1944 syyskuussa, kun Suur-Suomi hankke ja sota oli hävitty, tilanne muuttui ja poliittiset vangit pääsivät vapaiksi. Tosin vasta marraskuussa pääsivät viimeiset pois keskitysleireiltä. Ns. demokratia on siis varsin nuori ja saatiin Neuvostoliiton ansiosta.

□ □ □

Muutenkin Neuvostoliitto oli Suomelle pelkästään myönteinen asia, jonka taloudellinen merkitys oli valtava aina 80-luvun puoliväliin saakka. Siitä huolimatta YYA-sopi-musta on pidetty jonkinlaisena holhous-sopimuksena, jonka vuoksi maa oli nöyrä ja tapahtui se kammot-tava suomettuminen. Mutta – Suomi oli itsenäisen suvereeni valtio, joka itse päätti asioistaan.

Jos NL olisi esittänyt sopimusta, että kansainvälisen ja yleisen turval-lisuuden nimissä Suomi voisi antaa ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja

budjettivallan Moskovalle, niin jokainen kynnelle kykenevä porvaris-poika ja lottatyttö olisi huutanut naama punaisena; Suomelta viedään itsenäisyys! Ja toki – sitäähän se olisi merkinnyt, vaikka muutama nokka olisi päässytkin NL:n korkeimpaan neuvostoon.

Sellaista sopimusta NL ei koskaan esittänyt. Sen teki EU ja se hyväk-syttiin perustuslakia rikkomalla, eikä kukaan huutanut; meiltä viedään itsenäisyys! Se vain meni ja tilalle tuli kovat jäsenmaksut. Korvaukseksi saatiin muutama merkityksetön paikka europarlamentissa. Mepit ovat vain EU:n, ei Suomen asialla. Sen määräävät EU:n säännöt.

EU:n ennakkoehdotus oli vapaa-kauppa. Ehdot täytettiin ja Brysselin luovutettiin ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivaltia. Seuraukset ovat karmaisevat. Omavaraisuus on pudonnut 53 prosentista alle 17 prosentin. Pitkäaikaistyöttömyys on pilvissä, samoin on pilvissä määrä-jä osa-aikaisten palkkatyöläisten määrät. Palkkatyöläisten käytössä olevista työtuunneista puuttuu yli 18 prosenttia. Se on todellinen työttö-myysaste. Eläkkeitä, lasten- ja vanhustenhoitoa, yleistä sosiaali-turvaa, terveyden- ja sairaanhoitoa on heikennetty ja heikennetään. Koulu-jen ja kirjastojen määrää supistetaan. Yliopistot ovat vaikeuksissa ja yhä

suuremman määrän riippuvaisia sponsoreista jne. loputtomiin.

Kun YYA-sopimus loppui ja EU-sopimus alkoi, alkoi syök-sykerie yhä syvemmälle pahoin-voinnin ja kurjistumisen syöve-reihin. Yli puolet työvoimasta saa työntuntien mukaan tehdä töitä pienellä palkalla vaivaiset puol-livuotta. Kolmekymmentäluvun soppa- ja leipäjonot ovat arki-päivää.

Tästä kurjuuden kiertestä pääs-tään vasta, kun eduskunnasta tai sen ulkopuolelta löytyy sellainen (vallankumouksellinen) voima, joka muuttaa kapitalisteja suosivan politiikan suunnan palkkatyöläisiä suosivaksi politiikaksi. Suomen eduskunnassa on ollut kolme kertaa (1916, 1958, 1966) työväen nimellinen enemmistö. Kuinka pitkä aika vielä kuluu, ennen kuin eduskuntaan saadaan todellinen työväen enemmistö? Se riippuu sinusta ja minusta.

Aina silloin tällöin menneen talven lumista pitää puhua, ettei totuus unohtuisi.

Hyvää uutta vuotta itse kul-lekin!

Kai Konturi

Suomen Työväenpuolue sai valmiiksi vaaliohjelmansa Hauhon seminaarissa

Kansan äänen julkaisijajärjestöt ja STP pitivät 9. joulukuuta yhteisen seminaarin Hauhon Vähäjärvellä, jossa pääteemana oli valmistautuminen tuleviin eduskuntavaaleihin. Seminaarissa totesimme, että vaikka liikkeellelähtöme onkin ollut myöhäinen, vaalityömme on edennyt. Olemme kiertäneet eri paikkakunnilla yhteistyöpuolueitamme esittelemässä ja nyt täydennämme hyvää vauhtia ehdokaslistojamme vaaleja varten. Myös vaaliiltoja olemme solmimassa Pohjois-Savossa SKP:n ja KTP:n kanssa ja Pohjois-Karjalassa SKP:n kanssa. Lisäksi pyrimme vaaliiltoihin ainakin Itsenäisyyspuolueen kanssa ja olisimme valmiita liittoihin myös Vasemmistoliiton kanssa, jos vain mahdollista. STP:n internet-sivut avataan osoitteessa www.tyovaenpuolue.org aivan lähpäivinä.

Seminaarin suurin saavutus oli kuitenkin vaaliohjelma, joka ristittiin heti Hauhon-Mäntsälän vaaliohjelmaksi vertauksena vuoden 1903 Forssan ohjelmalle. Tällaiselle vertaukselle onkin aiheensa. Suomen työtätekevän kansan tilanne muistuttaa nyt paljon tuota yli sadan vuoden takaista tilannetta.

Tässähän tämä, Suomen tämänhetkisen työväenliikkeen "hurja joukko" kokoontuneena 9. joulukuuta Vähäjärvellä. Kuvasta puuttuu vain kuvan ottaja, Heikki Männikkö.

Vaaliohjelma vuoden 2007 eduskuntavaaleihin

Suomi on vauras maa. Jokaisella meistä on oikeus työhön ja toimeentuloon

Vuoden 2007 eduskuntavaalit ovat suomalaisen kansanvallan juhlaa. Tulee kuluneeksi 100 vuotta ensimmäisistä eduskuntavaaleista vuonna 1907. Silloin naiset saivat ensimmäisen kerran äänioikeuden samoin kuin valtaosa miehistä.

Vuoden 1907 vaalit olivat tulosta siitä, että Suomen kansa yhdisti voimansa. Suomen kansan ja työväenliikkeen voimin olemme saavuttaneet valtiollisen itsenäisyyden ja perustan hyvinvoinnille. Tänä päivänä politiikka on kääntynyt monella tapaa kansalaisia vastaan. Jotta voimme kääntää politiikan suunnan, tarvitsemme samanlaisia voimien yhdistämistä kuin 100 vuotta sitten. Tarvitaan uusjako, jolla tulot ja varallisuus jaetaan kansantaloudessa uudelleen ja oikeudenmukaisemmin, ja joka avaa uuden suunnan suomalaisen yhteiskunnan uudistamiselle paremman tulevaisuuden puolesta. Naisten äänioikeus oli tärkeä askel yhteiskunnallisen tasa-arvon puolesta. Äänioikeus poliittisen vaikutuksen mahdollisuutena tulee palauttaa, koska nykyisellään kyse on enää äänestysioikeudesta.

Kaikille tulee turvata oikeudenmukainen ja riittävä toimeentulo

Ensimmäisenä askeleena tulee korottaa 200 euron kuukaudessa opintotukia, pieniä eläkkeitä, työttömyyspäivärahoja ja sairausajan sekä äitiys- ja vanhempainloman alinta toimeentuloturvaa ja korvata hintojen nousu. Tällä tavoin korotettu perus-

tulo tulee saada kokonaan verottomaksi. Kun korotuksen saa miljoona suomalaista, tähän tarkoitukseen tarvitaan 2,5 miljardia euroa. Näin samalla korjataan kansaneläkkeiden perusosan poistamisella aiheutettua vääräryytä. Vastaava korotus tulee saada lapsilisiin ja parantaa koti- ja omaishoidon tukia.

Eläkkeet ja muu perusturva tulee sitoa ansioindeksiin, jotta ne eivät jää jälkeen palkkojen kehityksestä. Pieniin palkkoihin tulee saada samoin 200 euron korotus kuukaudessa yleisten palkankorotusten lisäksi. Tavoitteemme on, että kaikille taataan vähintään 1000 euron kuukausitulo verottomana, turvataan 7,5 euroa tunnissa ja 1300 euron minimipalkka kuukaudessa sekä kokoaikatyö sitä hakeville osa-aikaista työtä tekeville.

Rintamaveteraaneille tulee saada ilmaiset peruspalvelut yhteiskunnallisissa laitoksissa. Tätä oikeutta tulee laajentaa erityisterveyspalveluita tarvitseville. Asumis- ja toimeentulotuen omavastuu on poistettava. Perusturvalle tulee palauttaa suojia, jolla kansanedustajien määrää vähemmistö voi estää heikennykset.

On pysäytettävä hintojen ja asumiskustannusten nousu.

Useat välttämättömyshyödykkeiden hinnat ovat nousseet vuodesta 1995 30 % tai enemmän. Näin paljon ovat nousseet jokapäiväisessä elämässä keskeiset asumiskustannukset, joukkoliikenne, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä lämmitys, sähkö ja polttoaineet. Asumiskustannuksissa ovat nousseet vuokrat ja hoitomenot. Nuoret on houkuteltu ostamaan kalliita asuntoja suurilla lainoilla ja

sen jälkeen on alettu nostaa korkoa. Inflaatiomittarit ovat nykyisellään harhaanjohtavia, koska niihin vaikuttavat alentavasti alentuneet autot, erilaisten laitteiden ja alkoholin hinnat. On hyvitettävä paljon nopeammin nousseiden todellisten elinkustannusten nousu. Asumiskustannuksia tulee alentaa soveltamalla vuokratukia ja karsimalla perusasumiseen kohdistuvia veroja ja palauttamalla käyttöön edulliset valtion lainat, joilla estetään koron nostamisen vaikutus.

Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet 10 % tällä vuosikymmenellä. Leipän ja monien välttämättömyshyödykkeiden hinnat ovat nousseet useita kymmeniä prosentteja vuodesta 1995. Pienten tulosten ostovoima tulee parantaa poistamalla arvonlisävero kokonaan välttämättömyselintarvikkeista ja junien, bussien, metron ja raitiovaunujen lipun hinnoista.

Oikeus toimeentulon turvaamiseen mielekkääseen työhön on jokaisen perusoikeus

Lama on kaukana takanapäin eikä kelvää selitykseksi, että työttömyys on edelleen korkea ja joukkoliikenne sanomiset yleisiä samoin kuin toimeentulon niukkuus, kun palkat ovat pienet. Emme voi kauemmin sietää tätä työttömyyttä. Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyyskuntoon ja poistaa maastamme vaikea työttömyys. Täystyöllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko vaalikauden päättäväiseksi, jonka toteutuminen taataan teoilla.

Kutsumme kaikki toimimaan tämän yhteisen asian puolesta. Työt-

tömyys tulee painaa ensimmäisessä vaiheessa alle 100 000 henkilön askeleena kohden täystyöllisyyttä. Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia.

Terveys- ja sosiaalipalvelut, opetus ja kirjastojen kaltaiset peruspalvelut tulee turvata kaikille yhteiskunnan toimesta.

Se on osa yhteiskunnallista tasa-arvoa, joka on maamme vahvuus, kun siitä huolehditaan. Hyvä työllisyys takaa palveluiden ja sosiaaliturvan rahoituksen. Sekään ei yksin riitä, vaan tarvitaan oikeudenmukainen tulonjako, jolla turvataan hyvinvointi jokaiselle. Siksi on oikein verottaa ja leikata ylisuuria tuloja ja käyttää varoja nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden poistamiseen.

Tulee osoittaa varoja lisää 2,5 miljardia euroa, joka käytetään monipuolisesti työttömyyden alentamiseen ja peruspalveluiden turvaamiseen. Erityisesti on huolehdittava siitä, että ihmisille, joilla on jonkin tyypin fyysinen tai terveyteen liittyvä työrajoite tai joiden on muista syistä vaikeata työllistyä, avataan mahdollisuus työllistymiseen voimiansa mukaan ja mahdollisuus työskennellä ja toimia hänelle sopivan toiminnan piirissä.

Parempi toimeentulo kaikille ja toimet työllisyyden edistämiseen on mahdollista rahoittaa. Kun useammat ihmiset voivat tehdä työtä hyvinvointinsa ja yhteisen hyvinvoinnin puolesta, verotulot lisääntyvät ja työttömyyden kustannukset alenevat. Näin katetaan merkittävä osa rahoitustarpeesta. Lisääntynyt ostovoima vahvistaa edelleen kysyntää ja näitä myönteisiä vaikutuksia.

Vähentämällä tuloveroja, palauttamalla varallisuusvero, verottamalla suurimpia voittoja, pääomatuloja ja rakentamisen ansiotonta arvonousua sekä ympäristön kannalta haitallista toimintaa ja tavaroita sekä vähentämällä asemäärärahoja saadaan tarvittavaa rahoitusta.

Lapsissa ja nuorissa on maamme tulevaisuus

Lasten ja nuorten perusoikeuksia ovat huolenpito, maksuton päivähoido ja koulutus. Turvattu toimeentulo on lasten ja perheiden oikeus.

Tuloverokevennykset kohdistamme pieniin ja keskituloihin

Ne eivät ole vaihtoehto palkan korotuksille, vaan tuottavuuden noususta tulevaa hyötyä tulee jakaa palkansaajille, jottei hyöty välttämättä pääomatuloihin, joita viedään pois maasta. Meillä on oikeus odottaa, että pääomatuloja investoidaan työpaikoiksi Suomeen. Automatisoitumisen syntyvää tuottavuushyötyä tulee käyttää sosiaaliturvan ja muutosturvan rahoittamiseen. Suurten pääomatulosten verotuksella tulee ohjata varoja koko kansakuntaamme hyödyttäviin tarpeisiin.

Sähköisten peruspalveluiden käyttö tulee olla kaikille ilmaista.

Yhteiskunnan tulee tarvittaessa omistuksellaan ja kansallistamisella turvata, että kansakuntamme kannalta elintärkeät toiminnot pysyvät Suomessa.

Energiayhtiöt tulee palauttaa yhteiskunnan hallintaan niin, ettei

energian hintaa voi käyttää kansalaisten köyhdyttämiseen. Energian tulee olla eri osissa maata hinnaltaan tasa-arvoisesti saatavissa. Sähkön ja lämmön hinta ja siirtomaksut eivät saa olla keinottelun ja voiton tavoittelun kohteina.

Haluamme toteuttaa suuren velka-amnestin, jolla ylivelkaantuneet vapautetaan ylisuurista veloistaan

Velka-amnesti vastaa merkityksellään eri vuosisatoina Suomessa toteutettuja reduktioita, joilla maa on palautettu rikkailta oikeille omistajilleen, itsenäisyyden ajan alkuvaiheen torparivapautusta ja maan jakamista sodien jälkeen sadoille tuhansille siirtokarjalaisille ja rintamalta palanneille. Aatelisherrojen sijasta kansalaisten omaisuuden ulosmittaajia ovat olleet pankkiherrat ja velkavapautus tulee rahoittaa veronmaksajilta perityillä pankkituilla rikastuneiden pankkien kasva-neista voitoista. Velkavapautuksella, järjestämällä työttömille työtä ja nostamalla pieniä tuloja yhteiskunta maksaa kansalaisilleen sitä kunnia-velkaa, jonka on aiheuttanut maata- me ja maamme hyvinvointia rakentaneiden oikeuksien laiminlyönti.

Työtätekevien yrittäjien toimintaedellytysten parantaminen kaupungeissa ja maaseudulla tuo työtä ja toimeentuloa

On korotettava rajaa, jossa arvonlisävero tulee täysimääräiseksi siten, että enintään viiden työntekijän yrityksillä vero on täysimääräistä alempi. Kotimaisten biopolttoainesten tuotannossa valmisteveroa on alennettava ja investointi- ja energia-tuilla on kannattava toiminta tehtävä mahdolliseksi.

Suomen ei tule osallistua rauhan pakottamiseen eikä olla mukana sotilaallisissa toiminnassa kriisien hallinnan nimissä

Pienelle puolueettomalle maailmelle sopii hyvin toimia rauhan turvatehtävissä, joissa on YK:n valtuutus. NATO:oon liittyminen olisi ristiriidassa puolueettomuusajattelumme kanssa ja turvatukidien sijasta veisi meitä mukaan konflikt-teihin sotivana osapuolena.

Seuraavan eduskunnan tulee torjua NATO-jäsenyys ja Suomen puolustuksen integroimisen osaksi NATO:ta

Suomi voi parhaiten myötävaikuttaa konfliktien ratkaisuun käyttämällä asemaansa pienenä puolueettomana maana edistämällä neuvottelu- ja sovitteluratkaisuja. Suomen tulee tiukasti kestävän rauhan puolesta ja sen puolesta, että tulevaisuudessa olisi ydinaseton maailma.

Ympäristöstä huolehtiminen tukee työllisyyttä ja kansalaisten hyvinvointia

Ympäristön tilan huononeminen ja luonnon ylikuormitus on johtanut markkinavoimien toiminnasta ilman ympäristövastuuta. Tämän seurauksia ei saa jättää tulevien sukupolvien maksettavaksi.

Tämän päivän maailmassa vallitsee huoli ympäristön tilasta, huoli

Jatkuu seuraavalle sivulle...

...STP:n vaaliohjelma

kansalaisoikeuksien polkemisesta Suomessa ja eri puolilla maailmaa, huoli mahdollisuuksista oikeasti vaikuttaa sekä huoli kansanvallan tilasta. Maaseudun autioituminen on pysäytettävä ja kaupunkikeskuksia kehittävä asukkaiden ehdoilla.

Haluamme myötävaikuttaa kaikinpuoliseen kestävään kehitykseen. On monia muita epäkohtia ja kysymyksiä, joissa kansalaiset ovat halunneet vaikuttaa asioihin. Haluamme toimia näissä asioissa yhdessä kansalaisten kanssa. Peruslähetohtamme on tällöin, että toimimme kansalaisten puolella tasa-arvoisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteiden pohjalta etsien yhdessä ratkaisuja, joilla kansalaisten oikeuksia voidaan turvata.

Olemme huolestuneita suuntauksesta, jossa ongelmia aiheuttavia fossiilisia polttoaineita korvataan ydinvoiman lisärakentamisella unohtaen ydinvoiman riskit ja ydinjätteistä aiheutuvat ongelmat. Uraanikaivosvaltaukset tulee peruuttaa.

Mahdollisuuksia kehittää vaihtoehtoisia energiaratkaisuja ja energian järkevää säästämistä ei tule laiminlyödä.

Meidän on pontevasti toimittava ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi Suomessa ja maailmassa.

Suomen tulee palauttaa oikeusvaltion periaatteet siten, että jokaisen kansalaisen tulee saada yhtäläinen kohtelu ja oikeusturva. On huolehdittava hallinnon ja oikeuslaitoksen puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta. Kansalaisten oikeutta saattaa kokemansa vääryydet ja oikeudenloukkaukset hallinto- ja oikeusviranomaisten käsiteltäväksi ei saa rajoittaa ja tuomioistuinlaitos tulee saada toimimaan kansalaisten oikeuksia edistävänä oikeuslaitoksena. On torjuttava kansalaisten vapauden ja oikeuksien loukkaaminen ja poliisin valtuuksien lisääminen tässä tarkoituksessa sekä työpaikoilla tapahtuvan työntekijöiden oikeuksia heikentävän valvonnan lisääminen.

Kansainvälisyys kansojen yhteistyön pohjalta

Euroopan Unionin perustoslaki merkitsee maamme täysvaltaisuudesta ja itsenäisyydestä luopu-

mista. Tätä emme hyväksy. Perustuslailla ei ole Suomessa lainvoimaa, sillä siitä ei ole järjestetty kansanäänestystä eikä sen hyväksyntä ole saanut eduskunnassa 5/6:n määränemmistöä, joka tarvitaan Suomen perustuslain muuttamiseen, jota maamme täysvaltaisuuden rajaaminen ja kumoaminen merkitsee. Emme hyväksy sitä, että keskeinen päätösvalta maamme asioissa otetaan pois Suomen kansalta ja luovutetaan maamme rajojen ulkopuolelle samalla kun omistus ja keskeisten yritysten päätöksenteko on siirretty pois Suomesta eikä Suomen kansan eduilla ole näille talouden päättäjille enää merkitystä.

Euroopan kansojen yhteistyö ja kansainvälisyys maailman laajuisesti tulee rakentaa kansojen vapaaehtoisien yhteistyön perustalle ja kaikkien kansojen oikeuksia kunnioittaen ja siten, että jokaisella kansalla on myös keskeinen taloudellinen valta huolehtia, että yritysten toiminta hyödyttää maan talouden ja elinkeinoelämän kehittämistä.

Suomen kansa ja Suomen työväenliike on pitänyt aina tärkeänä Suomen itsenäisyyttä ja täysivaltaisuutta

Se on yhtä tärkeää meille tänä päivänä. Se on keskeinen edellytys sille, että voimme vahvistaa kansanvaltaa valtakunnallisella ja paikallisella tasolla sekä työpaikka- ja askasdemokratiaa ja torjua demokratian kaventamista. Kansanvalta on keskeistä sen kannalta, että voimme turvata, että työ, koulutus ja hyvinvointi kuuluvat kaikille. Siksi itsenäisyys, kansanvalta, kansalaisoikeudet ja taloudellinen ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus sekä yhteiskunnallinen tasa-arvo ovat toistensa edellytyksiä kuten 100 vuotta sitten ja näihin kysymyksiin tarttumalla saamme aikaan talous- ja yhteiskuntapolitiikan suunnanmuutoksen, jonka puolesta meillä toimittiin 1906 ja jonka puolesta me kutsumme työtekeviä ja Suomen kansaa toimimaan nyt, jotteimme hukkaissimme 100 vuoden saatavuksia, vaan voimme rakentaa parempaa tulevaisuutta.

Haastamme kaikkia mukaan konkreettisoimaan näitä tavoitteita ja yhteiseen toimintaan yhteisten tavoitteiden puolesta.

NATO:n ja EU:n interventiojoukot operationaaliseen toimintavalmiuteen

Kuvan hävittäjäkone on kuvattu Pirkkalan lentokentällä v. 1998 pidetystä sotilaskoneiden ilmailunäytöksestä. Kuvan yläkulmassa artikkelin kirjoittanut Janne Rahikainen, joka myös on STP:n ehdokkaana tulevissa vaaleissa.

Uusiliberalistinen talouspolitiikka saa vuodenvaihteen jälkeen uuden työvälineen politiikkansa jatkeeksi, kun EU:n ja Nato:n nopean toiminnan joukot aloittavat lähtövalmiuspäivätyksensä.

Näistä ensin mainittu suo Suomen poliittiselle johdolle kauan kaipaamansa mahdollisuuden toimia maailman raaka-aine- ja markkina-alueilla palvelemaan suurpääoman taloudellisia etuja, kriisinhallinnan, rauhaanpakottamisen ja terrorismin vastaisen sodan nimissä. Naton NRF (Nato Response Force) joukkojen suhteen presidentti ja hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta (utva) ovat jo hyväksyneet Naton-harjoituksiin osallistumisen. Itse joukkoihin liittymistä tai sen operaatioihin osallistumista ei ole vielä käsitelty, mutta jos muistaa miten olematon avoin poliittinen keskustelu oli EU:n nopean toiminnan joukkojen suhteen ennen siihen liittymistä, on täysin mahdollista (ellei jopa todennäköistä) että päätökset tehdään ilman poliittisten instituutioiden väittelyä.

Nyt käytävä poliittinen teatteri YK:n mandaatista on pelkkää demokratian kulisissa käytävää pelleilyä. Jos, ja kun EU määrää omat joukkonsa jollekin, itse oikeutamalleen, sotatoimialueelle, on tekopyhää kuvitella että joku "kansallinen" instituutio voisi irrallisesti päättää "oman" yksikkönsä käy-

töstä. Tällaisessa tilanteessa kyseiset instituutiot (presidentti, ulkoasiain valiokunta, hallitus ja parlamentti) ovat sidottuja jo etukäteen EU:n tekemään päätökseen ja näin ollen käytännöllisesti katsottuna vain vahvistavat sen.

Tukeaan nykyiselle sotapolitiittiselle linjalle, joka sitoo Suomen kansallista turvallisuuspolitiikkaa yhä enemmän ylikansallisten suurpääoman taloudellisten etujen turvaamiseen, antaa parlamentin puhemies Paavo Lipponen puolustellessaan NRF:ään liittymistä: "On hyvin ymmärrettävää, jos Suomi nyt ilmoittaa, ettei meillä ole juuri nyt resursseja. Mutta olisi onnetonta, jos yksipuolisesti ilmoittaisimme, että tämä ei meitä kiinnosta lainkaan, kun Ruotsi tätä harkitsee". Tähän mennessä toivoisi parlamentin puhemiehen ymmärtäneen, että Ruotsi on jo selväsanaisesti ilmoittanut luopuvansa kokomaata kattavasta alueellisesta puolustuskapasiteetistaan, ja tämä suo sille aivan erilaiset lähtökohdat panostaa monikansallisiin interventiojoukkoihin.

Porvarillisen "työväenpuolueen", SDP:n, linjan mukaisesti Lipponen myötäilee viime sotien aikaista Väinö Tannerin linjaa liittoutua sotilaspoliittisesti parantaakseen suurpääoman kasvun edellytyksiä. Tämä Tannerin ja Lipponen ajama liittoutumispoliittikka ajoi Suomen sotilaspoliittiseen suohon jossa

ryvettiin vuonna 1940. Tannerin tapaan Lipponen laskee että on eurooppalais-kansallisten etujen mukaista lähettää maamme kansalaisia taistelemaan suurpääoman etujen puolesta ympäri maailmaa.

Näin on parlamentaarisen demokratian kullissien takana, pala palalta, Suomi liitetty eurooppalaiseen monikansalliseen sotilasorganisaatioon, jonka väitetään hyökkäämällä puolustavan demokraattisia arvoja. Samoja eurooppalaisia arvoja puolustamaan Saksa liittolaisineen, Suomi mukaan lukien, sijoitti Neuvostoliiton rajoille yli 5 miljoonaa sotilasta hyökkäysasemiin kesäkuussa 1941.

Eduskunnan käsitellessä Saksan johtaman EU-taisteluosaston asettamista lähtövalmiuteen tuli kansanedustaja Kimmo Sasi paljastaneeksi sen tärkeän ja olennaisen tarkoituksen, jota varten kyseiset joukot on perustettu ja kenen etuja ne oikein ajavat: "...köyhyyttä voi parhaiten torjua varmistamalla, ettei sosialismi pääse missään valtaan."

Tämähän on johdonmukaista, nykyisen sosialismin ja kommunismin kriminalisimis-pyrkimysten kanssa. Näin ajateltuna EU:n ja NRF:n joukot tulisi lähettää mitä pikimmin Venezuelaan turvaamaan länsimaisen liberaalin "riistodemokratian" toteutuminen. Samaa sosialismin luomaa uhkaa vastaan 1930-luvulla perustettiin Saksassa SA- ja SS-joukot. Näistä jälkimmäinen toimi aluksi varsin menestyksekkäästi edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi myös omien kansallisten rajojen ulkopuolella monikansallisina interventiojoukkona. Ehkä nykyisillä kriisinhallintajoukoilla onkin tarkoitus torjua myös Pariisin kommuunin (vuonna 1871) tapaisia "uhkia". Täytyy kyllä kiittää Sasia suorasanaisuudestaan ja myöntää että olen hänen kanssaan tässä asiassa samaa mieltä kyseisten joukkojen perustamisen syistä ja päämääristä.

Janne Rahikainen

Valtion tuottavuusohjelma leikkaa rajusti julkista sektoria

Kuva muutaman vuoden takaisesta mielenilmauksesta VTT:n työpaikkojen puolesta. VTT:laiset ovat järjestäytyneet Pardiaan/STTK, joka vastustaa voimakkaasti valtion tuottavuusohjelmaa. Kuvassa etualalla VTT:n luottamusmiehet Jaakko Muiilu ja Pertti Leino.

Valtion tuottavuusohjelma leikkaa valtion henkilöstöä liki 10 000 henkilöllä viidessä vuodessa. Tehokkuuden sijasta ohjelma ohjaa valtion toimintojen yksityistämiseen kustannuksista välittämättä.

Julkisen sektorin tuottavuuden toimenpideohjelma on hallituskauden

mittainen ohjelma. Sen tavoitteena on "julkisten palvelujen ja hallinnon tuottavuuden kasvu ja tuottavuushyötyjen käyttö". Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että "tuottavuutta lisäävät toimenpiteet" pienentävät valtion henkilöstötarvetta vuoteen 2011 mennessä noin 9 600:lla. Keskimäärin tavoitellaan kaikkiaan noin 8 prosentin vähennystä nyky-

henkilöstöön viidessä vuodessa. Valtion palveluksessa on nyt kaikkiaan noin 123 000 henkilöä.

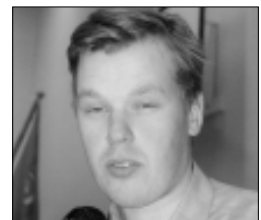
Äbo Akademien kansantaloustieteen professori Markus Jäntti kyseenalaistaa tuottavuusohjelman tavoitteet. Hän kysyy onko tuottavuusohjelman toteutuksessa kyse aidosti tehokkuuden ja tuottavuuden kasvattamisesta. Hän arvelee, että tuottavuusohjelman varsinainen tarkoitus on merkittävästi supistaa valtion toimintaa, toiminnan tuotoksen määräästä tai laadusta piittaamatta. "On jopa mahdollista, että ohjelmalla nimenomaan pyritään valtion tuotoksen määrään vähentämisen lisäksi laadun tuntuvaan heikentämiseen, jotta yksityiset ratkaisut olisivat tämän seurauksena haluttavampia."

Professori osuu tässä arvioissaan oikeaan. Tukitoimintoja suunnitellaan keskitettävän eri tavoin mm. palvelukeskuksiin. Vaarana on kuitenkin se, että sisäinen byrokraatia kasvaa ja esimerkiksi toimistotyöt, joista on aikaisemmin vastannut

erillinen toimistohenkilökunta, jetaan kaikkien virkamiesten tehtäväksi. Tämä luonnollisesti jähmettää ja hidastaa virastojen toimintaa ja vaikuttaa esimerkiksi päätösten käsittelyaikaan.

Ohjelman seurauksena tarkastellaan myös töiden siirtämistä valtiolta yksityisille laitoksille. Ohjelman puitteissa voidaan liikelaitostaa suuria osia toiminnoista. Samoin esimerkiksi tarkastustoiminta voidaan siirtää kokonaan yksityisille laitoksille, mikäli EU-lainsäädäntö ei nimenomaan edellytä tarkastusten tekemistä viranomaisten toimesta. Yksityinen tarkastustoiminta on muualla Euroopassa huomattavasti yleisempää kuin meillä pohjoismaissa.

Käytännössä yksityistäminen nostaa palveluiden hintoja. Ohjelman tarkoituksenaan ei olekaan kustannustason alentaminen, vaan ohjelma tarkastelee vain valtion palveluksessa olevan henkilöstön määrää. Suuremmat kustannukset maksavat joko palveluiden tarvitsijat

Juha Kieksi

tai sitten kaikki kansalaiset verojen muodossa. Kyseessä on tulonsiirto julkiselta sektorilta yksityiselle pääomalle.

Valtion tuottavuusohjelma on siis ohjelma valtion toimintojen yksityistämisestä – mikä onkin suoraa jatkumoa jo 10 vuotta noudatetulle hallituspolitiikalle. Oisiko aika muutokselle seuraavissa vaaleissa?

KÄ/Juha Kieksi

Tasavero kansan verta juo – kapitalistien kukkarot paisuvat!

Yhtenä kaikkein merkittävimmistä politiikan taistelutaneista on verotus. Kuka sitä kaipaa ja kuka taas ei? Oikeastaan koko politiikan kaksi ydinkysymystä ovat: Ensiksi: Kuinka paljon ja keneltä veroja peritään? Toiseksi: Kuinka paljon ja mihin verovarja sijoitetaan?

Verokarhu esitetään yleensä ahneena verenimijänä - tosiasiaa ahneimpia verenimijöitä ovat ne, jotka eivät halua maksaa tuloistaan mitään veroja.

Se, miten nämä kysymykset toteutuvat käytännössä, ratkaisevat oleellisesti, minkälainen yhteiskunta meillä on. Millä lailla se huolehtii ihmisten hyvinvoinnista tai jättää heikompiin heille? Eli, kuinka oikeistolainen tai vasemmistolainen yhteiskunta meillä on, kuinka, ja miten meillä tulo- ja alueellisia eroja tasataan tai jätetään tasaamatta.

Vasemmistolaisessa työväenliikkeessä veroihin on otettu kautta aikain kantaa, mutta ei yhtenä pakettina, vaan yksittäisten verotukseen kuuluvien asioiden kautta. On puhuttu pääoma- ja yritysverojen kiristämisen tarpeellisuudesta, verojen progressiivisuuden nostamisen tarpeellisuudesta, arvonnalisäveron alentamisesta peruselintarvikkeilta jne. Poliittinen oikeisto sen sijaan on toiminut paljon päättäväisemmin ja pitkäjänteisemmin verokysymysten suhteen. Se haluaa verot mahdollisimman pieniksi saadakseen julkisen sektorin terveydenhoitoineen, sosiaalitoimineen, koulutuksineen ja kulttuureineen pois tieltä haittaamasta heidän voittojensa kertymistä. Oikeistolaisen politiikan mukaan, jos veroja on pakko kerätä, niin maksakoot sitten köyhät itse verot omiin tarpeisiinsa.

Yhteiskunnan rahaaliitin verolinja onkin toiminut kuin kuristajakäärme viime vuosina. Aina jos taloudessa on syntynyt pientäkin kasvua, ollaan jo - sosiaalidemokraattien suosiolla - avustuksella - löytämässä verojen laskemiseksi "uutta pelivaraa". Oikeistolaisen

veropolitiikan johdosta pääomatulojen ja yritysten verotuksesta on poistettu progressiivisuus ja veroste laskettu aiemmasta lähes puolella - 28 %:iin. Samalla suureten tulojen veroprosessio on loivenettu. Osinkojen progressio poistettiin ja muutaman vuoden niiden verotus oli nollassa, mutta on nyt sama tasavero kuin pääoman ja yritysverotuksessa.

Nyt meillä on yhteiskunta, jossa terveydenhoito ei toimi, jossa vanhuksat jätetään heille, jossa kunnat valittavat talousvaikeuksissaan. Terveystenhoitojen menojen kasvun "kurissa pitämistä" perustellaan sillä, että hoidot tulevat uusien hoitomuotojen mukana yhä kalliimmiksi. Niin varmaan onkin, kun lääketieteellisuuden on kerättävä jatkuvasti suurempia voittoja. Vanhusten hoidossa tärkeintä eivät kuitenkaan ole uudet hoitomuodot. Siellä tarvitaan vain lisää ihmistyövoimaa, jotta vanhusten asiat saataisiin kuntoon. Samoin koulujen ja yliopistojen lukukausimaksuja uhataan nostaa ja ne uhataan yksityistää eliittikouluiksi niiden rahoituspohjan turvaamiseksi.

Valtiolla on omaisuutta, jota se nyt myy, mutta jota sen ei pitäisi myydä. Niinpä valtion rahat ovat täsmälleen ne rahat, jotka se kerää pääasiallisesti veroina ym. maksuina kansalaisilta tai yrityksiltä, tai sitten lainoina tai korkotuloina, myyntituloina ym. sekalaisina tuloutuksina. Nämä rahat virtaavat valtion kassan läpi tulopuolelta menopuolelle ja näkyvät budjetin loppusummassa, joka on vuoden 2007 osalta vajaa 41

mrd euroa. Valtion kassa ei ole mikään "pohjaton säkki", eikä siinä ole ylimääräisiä miljoonia. Jos valtiolla olisi sivussa olevaa rahaa hyvinvointipalveluihin, sen on kierrätettävä joka tapauksessa nämä rahat budjetin kautta. Jos valtio siis aikoo parantaa kansan elinehtoja, sen on joko siirrettävä muutamia miljardeja budjetin muilta momenteilta hyvinvointipalveluihin, kuten vanhusten hoitoon, tai kerättävä tarvittavat rahat muulla tavoin, yleensä kantomalla lisää veroja. Samalla tämä merkitsee tarvetta kasvattaa valtion budjetin.

Oikeistolaisen politiikan tuloksena elämme yhteiskunnassa, jossa luokka- ja varallisuuserot kasvavat voimakkaasti, kun yhteiskunnallista tasa-arvoa turvaavaa julkista sektoria pilkataan osiinsa ja yksityistetään. Tämä kaikki on oikeistolaisen veropolitiikan tulosta. Se on saatu aikaan muun muassa uhkailuilla: Jos ette laske yritysten veroja, ei tule uusia yrityksiä ja vanhatkin vievät muualle. Jos ette laske palkkaverojen marginaaliveroa ja progressiota, emme saa maahan "tietävää ja osaavaa" työvoimaa ja nykyisetkin tietävät osaajat lähtevät muualle pienempien verojen perään.

Uhkailuillaan kapitalistit ovat päässeet lähelle päämääräänsä, tasaveroa. Olemme jo kovin lähellä. Tasavero on sitä, että jokainen maksaa jokaisesta eurosta veroa yhtä paljon. Yritys-, pääoma- ja osinkoverot ovat jo tasaveroa. Myös arvonnalisävero on tasa-vero, joka on EU:n määräämä ja tavallisen kuluttajan kannalta aiempaa liikevaihtoveroa paljon, paljon raskaampi. Pienituloisen, jonka tulosta ei riitä mitään säästöön, maksaa jokaisesta eurosta alv:tä. Suurituloisen, jonka tulosta suurin osa menee säästöön, ei maksa säästöistään senttiäkään alv:tä. Se nostaa pienituloisen ja laskee suurituloisen veroastetta merkittävästi.

Myös kunnallisverotus on tasa-vero. Niinpä kunnille on siirretty ikaikaisia valtion velvoitteita, mikä on pakottanut ja pakottaa edelleen monet kunnat nostamaan veroprosessiaan. Samalla valtion progressiivisessa verotuksessa on saatu jälleen "uutta pelivaraa" suurten tulojen verojen alentamiselle. Valtion tuloverotuksen osuus verotuloista onkin pienemässä.

Nyt olisikin korkea aika laatia kokonaisuus vasemmistolaisiksi veropolitiikaksi. Tässä muutamia ehdotuksia keskustelun avaamiseksi:

Arvonnalisävero: Arvonnalisävero on poistettava peruselintarvikkeilta ja muilta jokapäiväiseen elämään liittyviltä asioilta. Myös pienyritystien osalta arvonnalisävero on poistettava 50.000 euron liikevaihtoon asti. Sen sijaan tarpeettomien kerskakulutus- tuotteiden osalta kuten ökypurjehineet ja vesiskooterit arvonnalisäverotusta on kiristettävä.

Valtionvero: Valtion on kerättävä yrityksiltä sekä suurilta palkka- ja omaisuustuloilta rahaa progressiivisesti kassansa niin, että kansan tuloeroja voidaan tasoittaa ja tasa-arvoinen kunta- ja aluepolitiikka voidaan toteuttaa koko maassa. Jos tällaisen uhan edessä vaikka Fortumin ym. monopolirytysten Liliukset uhkaavat lähteä pois Suomesta, niin terve menoa- ja lähtekööt heidän perässään seuralaisiksi kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkari, joka erityisesti hehkuttaa "ansioita" valtion yhtiöiden myymisessä.

Kunnallisverotus: Myös kunnallisverotuksessa tulee siirtyä progressiiviseen verotukseen.

Pääomien ja omaisuuksien verotus: Pääomien voittojen verotuksessa on siirryttävä progressiiviseen verotukseen. Suurten omaisuuksien ja yritysten perintöä on verotettava progressiivisesti. Sen sijaan pienten omaisuuksien, esim. asuntojen perintöveroa voitaisiin lieventää. Pääomien siirtelylle vero maasta on säädettävä erillinen vero, joka on niin suuri, että se tehokkaasti estää nykyisin täysin hallitsemattoman pääomien siirtelyn.

Miten olisi kokonaan uudenlainen veroratkaisu?

Helsingin nyt jo eläkkeellä oleva sosiaalitoimen entinen johtaja **Kati Peltola** on esittänyt kokonaan uudenlaista rakenteellista muutosta verotukseen. Mitäpä, jos tehtäisiin hänen suunnitelmiansa mukainen todellinen suuri verouudistus?

Valtio kantaisi vain välilliset verot ja maksut (tel, kela jne.) sekä yritysverot. Samalla arvonnalisävero poistettaisiin peruselintarvikkeilta ja muilta

jokapäiväiseen elämään liittyviltä asioilta. Valtio perittäväksi tulisi myös kokonaan uusi pääomien viennin leimavero.

Kaiken tämän ohessa tel-rahastot siirrettäisiin Kansaneläkelaitokselle, joka valtion takauksella vastaisi kaikista työ- ja kansaneläkkeistä.

Kunnallisvero muutettaisiin ainoaksi henkilökohtaiseksi ja progressiiviseksi tuloveroksi. Sitä maksettaisiin saman asteikon mukaan kaikista henkilökohtaisista tuloista kuten eläkkeistä, palkoista, myyntivoitoista, korko- ja vuokratuloista sekä osingoista ja optioista. Samalla henkilökohtaisen vuositulon alarajaksi asetettaisiin 11 000 euroa. Sitä pienemmistä tuloista ei maksettaisi lainkaan tuloveroa. Veron kantaisi valtio, joka jakaisi sen kunnille niiden asukasluvun, pinta-alan jne. tekijöiden perusteella.

Tämänsuuntainen suuri verouudistus hidastaisi pääomien maastavientiä. Mitä enemmän pääomaa jäisi maahan, sitä suurempi olisi kapitalistien kiinnostus sijoittaa sitä omaan käyttöön tuotettavaan tavara- ja palvelutuotantoon. Se parantaisi työllisyyttä ja maan omavaraisuutta. Omavaraisuutta, joka vapaakaupan seurauksena supistui romahdusmaaisesti - kahdella kolmanneksella! Suuri verouudistus olisi isänmaallinen teko, joka parantaisi työllisyyttä, hidastaisi, syrjäyttymistä ja parantaisi pienituloisten toimentuloa.

Ja mikä tärkeintä suuri verouudistus siirtäisi verotusta sinne, missä on maksukykyä ja keventäisi pienituloisten verorasitusta. Se myös poistaisi kuntien talousahdingon. Kunnat voisivat hoitaa kunnialla niiden harteille kasatut tehtävät; koulut, kirjastot ja muut sivistystoimet sekä lasten-, vanhusten-, terveyden ja sairaanhoidon.

Mutta uudistettiinpa verotusta miten tahansa, peruskysymykset jäävät olemaan: Kuinka paljon ja keneltä verotetaan, kuinka paljon ja minne kerätyt verovarot sijoitetaan.

Reijo Katajaranta
Kai Konturi

STP:n yhteyshenkilöt vaalipiireittäin

Helsinki

Reijo Katajaranta, p.040-5643205

Uusimaa

Esko Koivisto, p.050-4025033

Varsinais-Suomi

Esko Luukkonen, p. 050-4305763

Satakunta

Juhani Tanski, p.040-7641163

Ahvenanmaa

Kalevi Wahrman, p.040-5523099

Häme

Pirkanmaa

Risto Koivula, p. 040-5144051

Kymi

Esko Auervuolle, p.040-7073576

Etelä-Savo

Juho Haavisto, p.440-482533

Pohjois-Savo

Juhani Tanski, p.040-7641163

Vaasa

Tarja Männikkö, p. 09-7012628

Keski-Suomi

Oulu

Antti Siika-aho, p.040-8335360

Lappi

Heikki Männikkö, p. 050-5884159

Hakan alihintainen myynti oli jäävuoren huippu

Rakennuskunta Hakan entinen kiinteistöjohtaja joutuu vastaamaan tammikuussa 2007 alkavassa talousrikosjutussa yli kahteenkymmeneen törkeää petosta koskevaan syytteen. Valtiosyyttäjä Ari-Pekka Koivisto perustelee entisen johtajan myyneen Hakan konkurssipesästä kiinteistöjä ja asuntoja alihintaan ja hyötynneen itse välikäsien kautta näin tapahtuneista kaupoista.

Esimerkki kertoo, mistä on kyse. Vuonna 1998 muutamista epäilyttävistä kauppakokonaisuuksista hankittiin Huoneistomarkkinoilla arvot. Ne osoittivat, että selvitettyjen kohteiden luovutushinnat olivat selvästi käypää hintoja alemmat. Lokakuussa 1997 tehdyssä kaupassa pesä sai yhteensä 1,05 miljoonan markan arvosta rahaa ja kiinteistöomaisuutta, kun Huoneistomarkkinoihin arvon mukaan kohteiden käyvät arvot olivat 4,16 miljoonaa markkaa. Tilintarkastajat toteavatkin muistiossaan, että pesien saama vastike oli 25 prosenttia pesien luovuttaman omaisuuden arviohinnoista.

Hakan tapauksessa kyse on myynnistä markkinahintaa alemmilla hinnoilla. Lisäksi kiinteistöjen hinnat ovat nousseet. Vuoden 1997 syksystä vuoden 2006 syksyyn asuntojen hinnat ovat nousseet Helsingissä 75 % eli tuon 1,05 milj. markalla myydyin kiinteistön arvo on 7,3 milj. markkaa eli seitsemänkertainen. Tämä kertoo hyödyn, jonka kiinteistöalihinna ostanut on saanut ja tällaisia kauppia on useita.

Rakennusliike Hakan yksi merkittävimmistä rakennuskohteista on ollut kuvassa oleva Merihaka lähellä Hakaniemen toria Helsingissä.

Elannon omaisuuden alihintainen myynti

Elanto menetti Hakan konkurssissa suuren summan varojaan, muistaakseni 170 miljoonaa markkaa. Se oli yksi tekijä Elannon ajamisesta velkasaneeraukseen. Pääasia oli kumminkin se, että KOP ei lainoinut Elantoa alkuvuodesta 1994, kun säästökasasta virtasivat varat ulos. KOP ei lainoinut, koska ei ollut mitään mustaa valkoisella. Silloinen toimitusjohtaja sanoi, että asiasta sovittiin edellisenä keväänä aamukahvilla. Aamukahvipuheilla ei ollut painoa, kun tuli SYP:n isännöimä SYP-KOP-fuusio.

Mutta sitten Elanto myi asuntoja ja kiinteistöomaisuutensa. Tein asutokauppoihin vastaesityksen, ettei myydä. Anna-Liisa Kuitinen kannatti, mutta jäimme kahdes-

taan äänestyksessä kauppia vastaan. Omana vastauksena laskin, mikä olisi Elannon myydyin omaisuuden arvo ollut silloin. Tappiota oli asunnoista ja kiinteistöistä, joita sain arvioon mukaan puolen miljardin markan verran. Eli sen verran Elanto olisi ollut vauras, jos olisi toiminut minun ja Anna-Liisa Kuitisen esittämällä tavalla.

Tämän päivän hinnoin asuntojen hinnat ovat nousseet 2,6-kertaiseksi eli tämän päivän hinnoin Elannon menetyksen suuruusluokkaa 800 milj. markkaa. Asunnot ja kiinteistöt ostanut taho on rikastunut saman verran entisten Elannon jäsenten kustannuksella ja lisäksi korottanut roimasti vuokria, joita asuntojen vuokralaiset maksavat.

Entä 1990-luvun lamassa asuntonsa pankille menettänyt?

Elannon kohdalla ei ole osoitettu, että olisi myyty alle silloisen käyvän hinnan (ainakaan vielä). Kyse on siitä, että myytiin pois omaisuus, jonka arvo oli kasvussa. Mutta se on samanlaista omaisuuden ulosmittausta, johon pankit painostivat ja varmasti omaksi edukseen.

Entä kun pankki myi laman aikana työttömäksi jääneen asunnon, koska lainan lyhennyksiä ei saatu hoidettua. Työttömän asunnon arvo olisi tänä päivänä tuo 2,6-kertainen silloiseen verrattuna. Monelta meni asunto, jäi vain velkaa. Meillä puhutaan velkojen anteeksiannosta. Anteeksiannostahan kuuluu puhua silloin, kun tehnyt jotain väärää. Ei kai työtön asuntonsa menettänyt tai pankin painostuksesta konkurssiin tehnyt pienyrittäjä tehnyt mitään väärää.

Velkaantuneille tuleekin saada velka-amnesti, velkavapautus. Amnesti viittaa ihmisoikeuksiin. Ylivelkaantuneille kuuluu palauttaa ihmisoikeudet ja antaa mahdollisuus elämän jatkamiseen puhtaalta pöydältä. Kuka maksaa?

Pankkien voitot

Sammon osakekurssi on noussut 2,5 eurosta 20:een eli kahdeksankertaiseksi ja OKO viisinkertaiseksi kymmenen vuoden aikana. Nordean on noussut kaksinkertaiseksi tämän vuosikymmen puolella. Sekin hyötyi pankkituista eikä maksanut takaisin sitä, minkä edeltäjä Merita sai naielaitessaan STS:n, joka sai pankkitukia. Pankit ovat rikastuneet asiakas-

maksiin, koroilla ja ostamalla vaikeaan tilanteeseen joutuneiden asuntoja ja kiinteistöjä. Tähän listaan voidaan lisätä johdon optiot ja suurten omaisuuksien vapauttamisesta varallisuusverosta omistajille annettu hyöty.

Näitä voittoja voidaan käyttää velka-amnestin rahoittamiseen silloin jos saajana olisi esimerkiksi yksityisiä kansalaisia, joiden oikeudet on myös tarpeen huolehtia. Tuomioistuinten päätöksiä on myös syytä käydä uudelleen läpi, kun on ilmeistä, että pankit ovat käyttäneet asemaansa väärin.

Varallisuuden uusjako – iso reduktio

Maailman mitassa 1% rikkaimpia omistaa 40 % maailman varallisuudesta ja 50 % köyhimmistä yhden prosentin. Reaganin kaudesta alkaen on ollut menossa rikkaiden rikastuminen maailman mitassa, ei vain Venäjällä 1990-luvulta alkaen. Mutta samaa kehitystä on Suomessa. Samalla meillä jatkuu korkea työttömyys.

Ensimmäisestä eduskunta-avaalista on 100 vuotta. Se on oikea hetki juhlistaa tätä toteutettua velka-amnesti ja perusturvamontti, jolla pieniä tuloja nostetaan ja työttömille järjestetään työtä. Summat voivat kuulostaa suurilta, mutta oikeasti ne eivät ole suhteutettuna maamme vaurauteen ja nykyiseen kansantuloon. Ja ottaen huomioon, että kaikilla on oikeus työhön ja toimeentuloon ja oikeus olla rakentamassa maatamme paremmaksi asua ja elää.

Pekka Tiainen

Talvi - ja jatkosodan syistä keskustellaan edelleenkin

Talvisodasta ollaan oltu monia mieltä. Osa maamme kansalaisista on pitänyt tuota sotaa sotana, joka olisi voitu välttää. Osa pitää sitä käsityksen mukaan jonain urhoollisena sotana.

Asiat eivät aina ole yksiselitteisiä. Nyt arkistojen aueissa voidaan asioita tarkastella yhä lisääntyvin faktoitiedoin.

Useimmiten ns. "virallisen historian" kirjoituksen mukaan" tuo asia kuitataan sanomalla, että Neuvostoliitto esitti aluevaatimuksia ja koska Suomi ei niihin suostunut niin naapuri hyökkäsi maahan. Hyökkäyksen jälkeen kansa taisteli urhoollisesti, ilman ulkomaista apua, joutuen tekemään raskaan rauhan, jossa menetettiin maa-alueita Neuvostoliitolle. Mutta oliko kaikki sitten aivan noin? Mitä pelejä mahtivat herrat pelata keskenään kabineteissa? Entä maamme hallituksessa?

Kaikki puhuu sen puolesta, että Neuvostoliitto oli nähnyt sodan vaaran 1930-luvulle tultaessa ja sodan uhka vahvistui fasisien noustessa 1933 Saksassa valtaan. Esittäessään Suomelle keskinäistä aluevaatitua oli kaiken takana tuo ilmassa leijuva sodan uhka. Aluevaihdoilla olisi siirretty valtakuntien välillä oleva raja 70 kilometrin päähän Leningradista, työkintantaman ulkopuolelle.

Mielenkiintoista on se, että 1939

käydystä neuvotteluista kirjoittaa J.K. Paasikivi seuraavaa: "Rajan siirtämistä Karjalan kannaksella 70 kilometrin päähän Leningradista, mitä Neuvostoliiton puolelta Moskovan neuvotteluissa esitettiin, ei sotilastaholta pidetty mahdottomana, joskin sitä vastaan voitiin tehdä huomautuksia." Kuten hyvin tiedämme, aluevaihotosopimusta ei tehty maittemme välillä. Ja Talvisota alkoi 30. marraskuuta 1939.

J.K. Paasikivi kirjoittaa kirjassaan Toimintani Moskovassa ja Suomessa 1939-41 seuraavasti: "Jälkeenpäin tulee yhä uudestaan ajatelleksi, millainen mieliala Suomessa todella oli? Olisi odottanut, että eduskunnan porvarilliset jäsenet olisivat osanneet katsoa asioita järkevältä todellisuuden kannalta. Itse asiassa sellaista ajattelua ei tuskin ollenkaan näiden piirien keskuudessa."

Suurin osa lukijoista tietää

Heikki Ylikankaan kirjoittamat kirjat kuten 'Välikavasta sanan valtaan' ja 'Tulkintani talvisodasta'. Molemissa kirjoissaan hän tutkiskelee eräitä seikkoja talvisodan hallituksen toiminnasta. Niinpä Ylikangas 'Tulkintani talvisodasta' teoksen osassa: Suomi ja Saksa - talvisodasta välirauhaan, kirjoittaa seuraavasti: "Keskustelu esittämästäni talvisodan rauhanteosta koskevasta tulkinnasta on käynyt kiivain kieroiksi jo parisen vuotta. Pääkysymys oli ja on se, minkä vuoksi Suomi torjui länsivaltain tyrkyttämän sotilaallisen avun ja teki mieluummin raskaan

rauhan todella mittavin alueuudenyksin.

Mielestäni olen kelvollisen selityksen myös löytänyt. Tulkintani on seuraava: Suomi torjui länsivaltain 5.2.1940 virallisesti ja paljon sitä ennen jo epävirallisesti tarjoaman avun ja teki mieluummin rauhan Moskovan kanssa huikkein alueellisin menetyksin, koska hallituksen keskeiset ministerit uskoivat Saksan voittavan ja länsivaltain häviävän menettäen olevan suursodan. Edes länsivaltain tuottamaa poliittista valtti-korttia - sodanuhkaa länsivaltain ja Neuvostoliiton välillä - ei täystehoisesti käytetty pelossa, että siten olisi sitouduttu sodan häviöjään. Näin meneteltiin, vaikka rintamatilanne Mannerheim-linjan murruttua Summassa 12.2. nopeasti Länsi Kannaksella huonontui ja vaikka Englanti ja Ranska lupasivat taata Suomen vanhat rajat lopullisessa rauhanteossa eli antaa Karjalan Suomelle takaisin. Länsivaltain kykyyn realisoida tämä lupaus ei luotettu."

Arkistojen pimenosta on laadittu tavallisten pulliaisten luettavaksi teos, jonka materiaali on ollut tutkijoiden käytössä jo vuosia. Vuonna 2003 ilmestyi Editan kustantama kirja nimeltään 'Murhenäytelmän vuorosanat - Talvisodan hallituksen keskustelut'. Kirjan ovat toimittaneet Ohto Manninen - Kauko Rumpunen. Murhenäytelmän vuorosanat kirja vahvistaa monta kansan keskuudessa liikkunutta epäilystä todeksi. Tosin ainakin minun kirjaa lukiessani heräsi vielä entistä suu-

rempi epäily, että salataanko meiltä sittenkin vielä jotain merkittävää.

Heikki Ylikankaan 'Tulkintani talvisodasta' sisältää mielenkiintoisen yksityiskohdan. Olen aina ihmetellyt, että miksi Mannerheim ilmoitti Paasikiven mukaan syksyllä 1939, että aluevaihdoissa voidaan tehdä Neuvostoliiton kanssa. Onhan hänestä aina annettu virallisesti kuva itään päin pyrkivästä päälliköistä. Asia saa uuden käänteen kun tutustumme tuon Heikki Ylikankaan kirjan sivuun 167, jossa hän kertoo Mannerheimin käynnistä Saksassa vuonna 1935. Tuolla matkalla Mannerheim oli ilmailuministeri Göringin vierana. Ylikangas kirjoittaa seuraavaa:

"Herman Göring, jonka luona marsalkka Mannerheim oli käiväissyt toistamiseen metsästämässä, oli lähettänyt sotamarsalkalle jo ennen talvisotaa varoitavan kirjeen. Mannerheim sanoo kirjeessä, että "olisimme Göringin mukaan mieteltäviä, jos vastustaisimme asevoimin venäläisten vaatimuksia." Siis jo niinkin varhain kuin vuonna 1935 neuvoi Göring, miten pitäisi Suomen menettää."

Ja seuraavan kerran Saksasta annettiin lupauksia 22.2.1940. Heikki Ylikangas kirjassaan Tulkintani talvisodasta kertoo asiasta seuraavaa (sivu 183): "Kivimäki itse kertoo kirjassaan, että Göring lähetti (22.2.) auton hakemaan häntä hotellista luokseen Karinhallin useita peninkulmia Berliinistä pohjoiseen. Kivi-

mäki kirjoittaa: "Göring otti minut ystävällisesti vastaan, mutta kerrotuani asiani ei hän reagoinut siihen millään muulla tavoin kuin kehoittamalla suomalaisia tekemään nopeasti rauhan."

Heikki Yli kangas jatkaa kirjan sivulla 184 seuraavasti: "Ragnar Nordström, jonka muistelmasta ovat tulleet ulos postuumina vasta 1990-luvulla Neuvostoliiton sortuttua, vahvistaa Göringin viestin ja lisää siihen tärkeitä yksityiskohtia. Hänen ystävänsä T. M. Kivimäki oli keroton Göringin sanoneen, ettei merkitse mitään, vaikka Viipuri ja Sortavala menetettäisiinkin, kun vain Suomen itsenäisyys säilyisi ja kansa säästyisi perikadolta. Miehitettyä Suomea uhkaisivat väestönsiirrot ja tuhoamisleirit. Tapaaminen päättyttyä Göring saattoi Kivimäen eteiseen, otti tätä kädestä kaksin käsin ja sanoi:

"Muistakaa, että teidän on tehtävä rauha millä ehdoin tahansa. Takaan, että kun lyhyen ajan kuluttua lähemme sotaan Venäjää vastaan, saatte kaiken takaisin korkoineen."

Timo Kangasmaa

Valoa kansalle vaiko voittoja rikkaille?

Antti Siika-aho

Fortum on yksi Pohjoismaiden ja Itämeren alueen johtavista energiayhtiöistä. Suomen valtio omistaa tästä jättiläisestä 51,05%. Kuitenkin, Fortumin myymä sähkö on erittäin kallista kuluttajille ja se on jaellut osakkaalleen huimia optioita. Jossain siis mättää: - Miksi veronmaksajien pääosin maksama yritys lyö heitä joka kerta vasten kasvoja?

Jokin aika sitten Fortum perui suunnitteleman sähkönsäntin korotukset asiakkaiden protestien ja poliitikkojen mielenilmausten vuoksi. Sähkönsäntin korotustahan oli perusteltu kuivalla kesällä. Vuoden 2005 vesitilanne oli hyvä, mutta silti sähkönsäntiä korotettiin. Kuivuus on hyvä tekosyy nostaa hintoja, jotka ovatkin kaksinkertaistuneet viimeisen viiden vuoden aikana. Kun suunnitelmat sähkönsäntin korotuksesta karisivat, oli omistajien keksittävä uusi keino parempien rahojen tienäämiseksi: 12.12. saimekin tietää Fortumin

nostaneen kaukolämmön hintaa peräti kymmenellä prosentilla. Eniten tämä kirpaisee Espoolaista kaduntalajaa, sillä Espoossa asuu pääosa yhtiön suomalaisista kaukolämpö-asiakkaita.

Sähkömarkkinoilla van-notaan nyt kilpailun nimiin. Ainoana Euroopassa Pohjoismaat toteuttavat alueellisia sähkömarkkinoita. Verkot on yhdistetty toisiinsa viedä ja tuoda sähköä ja sen kuluttajahintojen perustana on yhteinen tukkuinta, josta sovitaan pohjoismaisessa sähköpörssissä. Pörssi hinta määräytyy käytännössä kalleimman tuotantomuodon mukaan eli tässä tapauksessa kivihiilen muuttuvien kustannusten mukaan. Tämä on erittäin epäedullista suomalaisille kotitalouksille. Moniin muihin maihin verrattuna Suomella on erittäin halpaa vesivoimaa ja näennäisen halpaa atomisähköä. Halvan sähkönsäntin hyötyjä ovat nimenomaan teollisuuslaitokset, jotka tekevät pitkäaikaisia sopimuksia tuottajien kanssa tai omistavat sitä itse (esim. Olkiluoto). Uuden ydinvoimalankaan halpasähkövaikutus ei ylety tavallisille kotitalouksille. Sähkönsäntin yhtenäisen tukkuhinnottelun tuloksena syntyviä ylivoittoja ei käytetä tarjonnan monipuolistamiseen tai uusiutuvan energian tuotantoon vaan esimerkiksi Fortumissa ne menevät jättisuuriin osinkoihin, johtajien optioihin ja yhtiön omien osakkeiden ostoon. Näin ollen kansan puoleksi omistama yritys laittaa suurimmat voittonsa herrojen taskuihin samalla, kun se keksii koko

ajan uusia tekosyitä ja keinoja nyhtää kuluttajien lompakoita.

Sähkönsäntin alueellisetkin erot rasittavat entisestään kieroutunutta aluepolitiikkaa, joka Euroopan Unionin vaikutuksesta on etenemässä entistään huonompaan suuntaan.

Sähkölaskun hinta koostuu kahdesta osasta eli itse sähköstä ja sähkönsiirtomaksusta. Maaseudulla ja pohjoisessa tämä sähkönsiirto on lähes aina samanhintaista ellei kalliimpaa kuin itse sähkö. Pääkaupunkiseudulla taas siirtomaksu on naurettavan halpaa. Kun mietitään vaihtokapasiteettia maatalossa, tulee sähkönsiirto viljelijälle vuosittain huomattavasti kalliimmaksi. Se on osasyynä maatalouden ja varsinkin karjalouden ylläpitämisen vaikeuteen nyt ja tulevaisuudessa. Sähkönsänti tulee olla kohtuuhintaista ja kallistakin. Mutta vain, jos yhtiöt käyttävät voittonsa mm. investointeihin uusiutuvan energian puolesta. Meillä valtion sähkövoimayhtiö on puoliksi yksityistetty - toisin kuin Ruotsissa. Tämän seurauksena Fortumin jättivoitot käytetään jättiosinkoihin sekä sen omilla osakkailla ostettaviin osakkeisiin ja johtajiin, jotka eivät omista osakkeita, mutta jotka saavat voitoista "loisen tavoin" valtavat optiot. Valtio moi halvalla vuonna 1998 Imatran voiman ja Nesteen fuusiosta syntyneen

Kovassa syysmyrskyssä puita kaatuu linjoille ja sähkönsänttävät olla poikki vuorokausikaupalla. Miksi? Siksi, että yksityisten sähkönsäntin ahneuden takia niiltä puuttuu linjojen korjaajia. Myös sähkönsänttämät ihmettyvät, kun ne joillakin paikkakunnilla maksavat melkein enemmän kuin itse sähkö. Vain valtiollinen sähkömonopoli pystyisi tasoittamaan hintaeroja, mutta eihän yksityisillä pörssiin viedyllä ja voittoja saalistavilla sähkönsäntimoilla ole mitään intressiä siihen.

Fortumin osakkeita. Kun viime vuonna Fortumista erotettiin erikseen öljyntuotanto, saivat Fortumin osakkaat 85% uuden yhtiön osakkeista ilmaiseksi. Ulkomaiset kapitalistit, jotka pääosin omistavat Fortumin ovat saaneet sijoituksensa takaisin yli kaksinkertaisena. Yksityiset sijoittajat ovat saaneet Fortumin yksityistämisen seurauksena yli 7 miljardin euron hyödyn.

Suomalainen sähköpolitiikka on vääristynyt täysin. Sen sijaan että valtio turvaa kansalaistensa edullisen sähkönsäntin (joka on edellytyksenä kehitykselle) se haluaa pönkittää

vain yksityisten kumppaneidensa voittoja ja hyötyä. Suomi tarvitsee uuden, kansallisen sähkönsäntin. Sen perusajatuksena tulee olla kansalaisten edullinen sähkönsänti, voittojen käyttäminen hyödyllisiin investointeihin ja kuluttajien (veronmaksajien) olosuhteiden huomioiminen sähkönsäntiä myytäessä ja tuotettaessa. Valtion ja kapitalistien käsikynä sähkönsäntimoilla on täydellisesti epäonnistunut - ainakin kansalaisten näkökulmasta.

Antti Siika-aho
varapuheenjohtaja
Suomen Työväenpuolue

Työläisenä riistokapitalismin markkinoilla

Elettiin syksyä 1973. Me sen ajan ammattikoululaiset matkustimme junalla Helsingin osoittamaan mielestämme Eduskuntatalon eteen. Sinä päivänä eduskunta äänesti siitä, tehdäänkö EEC:n kanssa "vapaa-kauppasopimus" vai ei. Me taistelaisnuoret vastustimme jyrkästi sopimuksen hyväksymistä siksi, että se toteutuessaan tarkoittaisi sitä että ulkomaiset yritykset voisivat tuoda tullittua tuotetta Suomeen, mikä taas johtaisi siihen että kotimaiset nyrkkipajat joutuisivat vaikeuksiin ja potkimaan porukkaa pihalle.

Oli aurinkoinen ja kuulas syysiltapäivä. Puskajussikin käänsi finnish kuononsa kohti sinistä syysistausta ja huusi kuusitoistavuotiaan vimmalla ja taarni: EI, EI, EEC! EI, EI, EEC! Mukaan kannansi huusi parituhattapäinen, etupäässä nuorista koostunut joukko. Jokunen kansanedustajakin kävi osoittamassa tukeaan. Muistissa ei ole heidän nimiään.

No, miten kävi, ottiko eduskunta nuorison neuvosta vaarin? -Suurin osa eduskuntatalon graniittikaltereiden takana istuneista apinoista (tätä vertausta on apinoilta pyydettyvää anteeksi) painoi JAA nappia ja sopimus tuli hyväksytyksi. Muistini mukaan tieto äänestyksen tuloksesta saatiin heti sen selvittyä. Jouduimme lähtemään kotimatkalta pettyneinä ja allapain.

Elettiin syksyä 1975. Suomi oli kesällä ollut koko maailman huomion

keskipisteenä Helsingissä järjestetyn ETY-kokouksen vuoksi. Kesä oli ollut pitkä ja lämmin. Kahdeksantoistavuotiaan elämä oli hauskaa ja huoletona. Syksy herätti kuitenkin kansan raakaan todellisuuteen: Työttömyys oli räjähtämässä käsiin. Työtä vailla oli 58 448 henkeä.

Mitäs me sanoimme, me, jotka kaksi vuotta aiemmin olimme varoitaneet mitä tuleman pitää. Porvarit eivät virheitä tunnustaneet, vaan sanoivat kaiken johtuvan öljykriisistä joka oli pasautunut samaan saumaan. Koska työttömiä oli niin valtava määrä ja koska työläiset siihen aikaan olivat valvettuneempia kuin nykyisin, hermostui silloinen presidentti Urho Kekkonen tilanteesta.

Tuo roima porvari, joka luokkasodan loppuselvittelyissä johti teloitushuutua, julisti maahan hätätilan! Isänmaa oli vaarassa. Talvisodan henki uhkasi työvoimatoimistojen jonoissa tukehtua.

Entäpä jos tilalle tulisikin luokkasodan henki? Maahan perustettiin "hätätilahallitus" jota johti kekkosklooni Martti Miettunen. Hallitus aloitti elvytyksen, jota Sorsan kaksohallitus jatkoi Kun "elvytystä" oli pari vuotta jatkunut, ei työttömiä enää ollut 58 448:aa: Heitä oli 200.000!!!!

1986 Suomen hallitus, Sorsa etunäissä, salli rahan ja pääomien vapaan ja kontrolloimattoman liikkumisen. Käytännössä se tarkoitti niiden

maasta vientiä. Ja raha todella liikkui. Markkinamiehet eivät kaiken minkä työtehtävien globaalista irti saivat, tunnetuin seurauksin.

1994 järjestettiin Suomessa kansanedustajien liittymisestä EU:n. Me työläisistolaist (opiskelijajalaisistolaist) olivat lakanneet olemasta vastustimme kiivaasti EU:n liittymistä, koska se veisi Suomelta itsenäisyyden. Asia päätettiin tässä Brysselissä. Koska maassa oli syvä lama, noin 57% kansasta oli sitä mieltä, että mikä tahansa on parempi kuin sen hetkinen tilanne. Sitä paitsi viinaakin saisi EU:n liittymisen jälkeen halvemmalla. Näin moni äänestäjä ajatteli, valitettavasti.

Porvarit sanoivat että "nyt tulee Suomeen rahaa, pääomia sekä taivaan mannaa niin etteivät Suomalaiset kohta paskalle taivu." Joopa joopa. Raha kyllä liikkuu niin kuin siihenkin asti, eli ulospäin.

Samoin alkoivat liikkumaan myös työpaikat ja kokonaisest tuotantolaitokset. Puhutaa kiinaimmiöstä. Työpaikat katoavat Aasiaan, tai ylipäänsä katoavat johonkin missä kapitalistit kuvittelevat täyttävänsä rahaa kassaan nopeammin. Joskus tuntuu, näin työläisenä, olevansa kuin markkinapallo.

Puskajussillakin sellaisia joskus 60 luvun alkupuolella oli. Kun kuminauhan päässä olevaa palloa aikansa pomppotteli niin katkesihan se, nauha nimmittään, ja pallo jätti seiniään tai

vaihtoehtoisesti pikkukelven otsaan. Seurauksena oli tukkapölyä. Duunareita pomppotellaan globaalista irti saivat, markkinapalloja. Kun kumilangat palloista katkeilevat, on seurauksena aina inhimillisiä tragedioita, joista porvarit kapitalisteista puhumattakaan eivät välitä paskaakaan.

5.12.2006 eduskunta taas vaihteeksi äänesti. Tällä kertaa se hyväksyi lain jota ei ole olemassaakaan.

Kyseessä oli EU:n perustuslaki. Vain 39 pääosin vasemmistolaisista patriootia vastusti lain hyväksymistä. Kansanedustajien enemmistö oli valmis luovuttamaan loppukimppua EU:lle. Oma perustuslakimme olisi vain pelkkää sanaa helinää jos EU laki tulee voimaan. Ranskan ja Hollannin kansat hylkivät lain omista kansanedustajien käsittelyssä ja käytännössä estivät sen voimaantumisen.

Varmaa kuitenkin on. etteivät europorvarit ole luovuttaneet. Laki tulee ennen pitkää muodossa tai toisessa uudelleen käsitellyn myös Ranskassa ja Hollannissa. Ja Suomi on sen jo hyväksynyt, joten sitä ei täällä tarvitse enää käsitellä...

Itsenäisyyspäivänä kaikki kansaa edustavat pasteerailivat presidentin linnassa tärkeän näköisinä. Myös ne, jotka olivat juuri hyväksyneet lain, joka kumoaa oman perustuslakimme. On niillä otsaa! - Kun EU:n kannattajilta kysytään päätösvalan menettämisestä, he hokevat kuin

mantraa että "Suomenlippuliehuutensa isänsä päivänäsänsä, meillä on demokraattisesti valittu parlamenttija vapausjostasotaveteraanitovat maksaneet kovan hinnan". Niin, Suomen lipun käyttöä ei ole kielletty, mutta sen rinnalla liehuu yhä useammin EU lippu! Veteraanitkin varmasti maksoivat kovan hinnan. Mutta mistä?

Työttömiä on edelleenkin enemmän kuin syyskuussa 1975. Hätätila siis jatkuu, vaikka kapitalistien voitot ovat niistä ajoista moninkertaistuneet ja rahaa on yhteiskunnassa enemmän kuin milloinkaan.

Suomi on kilpailukykyisin maa. Silti työttömiä on puoli miljoonaa! Voimme vain kuvitella mitä seuraava lama tuo tullessaan. Säläiksi käy jo etukäteen markkinapalloina pomppoteltavia duunareita.

Vaikka on joulukuuta, ei lunta ole maassa lainkaan. Taivaalta ryöpyy vettä kaatamalla. Jotenkin tuntuu, että eletään paitsi vuoden, myös Suomen ja koko maailman pimeintä aikaa sitten toisen maailmansodan. Ei kuitenkaan lannistuta vastoinkeimistä. Taistelun on jatkuttava ja se jatkuu!!!

KAIKKIEN MAIDEN MARKKINAPALLO, LIITTYKÄÄ YHTEEN! ANTAKAAMME TUKKAPÖLYÄ PORVAREILLE!

Puskajussi toivottaa kaikille Kansan äänen lukijoille hyvää loppuvuotta ja parempaa uutta vuotta.

Työväenpolitiikkaa työväen ja ...

Intimiteettisuojaan takia olemme jättäneet
tervehdykset pois nettisivuiltamme

... luonnon ehdoin

STP:n aktivisteja miehen iässä

Heikki Männikkö syntyi 60 vuotta sitten Pohjanmaalla, Jalasjärvellä, monilapsiseen maanviljelijäperheeseen joulupäivänä v. 1946. Monet kysyvät, että oliko siinä jotain enteellistä? Joka tapauksessa Heikki on tehnyt työväen- ja kommunistisen liikkeen piirissä kunnioitettavan työpäivän.

Perheen taakkaa jaettiin antamalla Heikki isovanhempiensa kasvatettavaksi. Isoisä teki puusepäntöitä ja oli tunnettu kommunisti, jonka höyläpenkin luokse kylänmiehet iltaisin kokoontuivat politiikomaan. Ehkä siksi Heikille politiikka muodostui elämänsä keskeiseksi tukipilariksi.

Jalasjärvellä oli Kansantalo ja SKDL toimi vireästi. Niinpä Heikki olikin jo v. 1960 nuorisoliiton ja paikallisen SKDL-osaston toiminnassa sekä liittyi SKP:n jäseneksi v. 1965 alussa. Samana vuonna Heikki tutustui sosialistisen yhteiskunnan toimintaan osallistumalla Suomi-DDR-seuran järjestämälle kahden kuukauden työ- ja opiskelijamatkalle Saksan Demokraattiseen tasavaltaan.

Keskikoulun jälkeen Heikki siirtyi Seinäjoelle ammattikoulun laboranttilinjalle ja toimi silloin paikallisissa KD-järjestöissä.

Armeijan jälkeen v. 1967 Heikki muutti Helsinkiin ja sai työpaikan VTT:ltä, jossa hän on edelleenkin. Hänen kohdallaan on pitänyt paikkansa sanonta, että valtion leipä on kapea, mutta pitkä. Helsingissä Heikki jatkoi toimintaansa SKP:n ja nuorisotyön piirissä ja toimi SKP:n Sörnäisten Pohjoisessa osastossa. 60-luvun lopulla heräsi nuorison anti-imperialistinen toiminta ja Heikki syöksi syntymässä olevan taistolaisen liikkeen syövereihin. Heikki sanoo, että "vasta Helsingissä hänelle selvisi SKP:n osapuolijana taustat". Häntä kiinnostivat etenkin keskustelut ja kirjoitukset marxilaisesta teoriasta. Hän olikin tiukasti mukana marxilaisten opintopiirien toiminnassa. Tuolloin SKP oli hajonnut jo osapuolien. Taistolainen nuorisoliike muutoutui 60-70-luvun vaihteessa ja silloin Heikki toimi useita vuosia Hermannin sosialistisen nuorten puheenjohtajana.

Allekirjoittanut törmäsi Heikkiin v. 1974 kesällä Kaivopiikan ravintolassa. Aloitimme keskustelun ja löysimme heti yhteisen kielen, ja sillä tiellä olemme edelleen. Silloin 1970-luvulla SKP oli jakautuneena kahtia ja toiminta organisoiitiin Tiedonantajan levikkijäsenien kautta. Tässä työssä Heikki toimi täysillä.

1970-luvun puolivälissä Heikki kävi vuoden kurssilla Moskovassa NK:n puoluekoulussa. Täällä hän havaitsi, etteivät edes puoluekoulun opettajat olleet aina perillä marxilaisen filosofian erityisyyksistä. Tuohon aikaan Suomessa ilmestyi suuri määrä keskeistä neuvostoliittolaista marxilaista kirjallisuutta, joten emme todellakaan eläneet Suomessa missään teoreettisessa tyhjössä tuohon aikaan.

1980-luvun alkuvuosina taistolaiseen liikkeeseen syntyi ns. "kolmaslinjalaisuus", jossa SKP yritti yhdistää periaatteellisesti, marxilaisuuden kustannuksella. Heikki oli

eräs ensimmäisistä, jotka analysoivat tätä ilmiötä ja järjestivät toimintaa sitä vastaan. Tältä ajalta on tallessa useita kirjallisia dokumentteja. Kaikesta huolimatta kolmaslinjalainen suuntaus valtasi Tiedonantajan levikkijäseniä 1980-luvun puolivälissä. Silloin hän oli mukana organisoimassa Kommunistien Helsingin kaupunkijärjestön ja Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston perustamista. Jälkimmäisen puheenjohtajana Heikki toimi yli 10 vuotta.

SKP:ssä "kolmas linja" ilmoitti valmiutensa siirtää Marxin, Engelsin ja Leninin aatteellisen perinnön hyllylle. Samalla he kävivät "yhtenäisyysneuvotteluja" teknisen yhtenäistämisen aikaansaamiseksi SKP:ssä.

Samoihin aikoihin Arvo Aallon johtama "kirveslinja" alkoi erottaa SKP:sta taistolaisista järjestöistä. Tässä tilanteessa "heireillä oleville" johtopäätös oli selvä: jos SKP tuhoataan, silloin on perustettava uusi kommunistinen puolue. Heikki oli niiden tovereiden eturivissä, jotka alkoivat vaatia uuden puolueen perustamista.

Marraskuussa 1987 päätettiin Kommunistien Työväenpuolueen perustamisesta Espoossa Matinkylän pirtillä. Uuden puolueen perustava kokous pidettiin keuhkälä 1988 Tikkurilassa ja Heikki Männikkö valittiin KTP:n pääsihteeriksi. Tässä "virassa" hän toimi 14 vuotta v. 2002 tapahtuneeseen erottamiseensa saakka. Pääsihteerinä Heikki oli keskeisessä osassa, kun oli kysymyksessä KTP:n poliittisten asiakirjojen rakentaminen. Näitä olivat mm. "Puolueen arvio sosialismin ja kommunistien liikkeen nykyisten vaikeuksien syistä" (1992), "Kommunistien toimintaa 75 vuotta Suomessa" (1993), "KTP:n ohjelmalliset periaatteet" (1995).

Pilviä alkoi kuitenkin nousta myös KTP:n taivaalle 1990-luvun lopulla. Heikki edusti kantaa, että myös EU:n parlamenttivaaleihin tulee

osallistua, ilman että se olisi ristiriidassa marxilaisten periaatteiden kanssa. Heikki nojasi tulkinassaan mm. Leninin teokseen "Vasemmistolaisuus lastentautina kommunismissa", joka ei anna yhtään arvoa KTP:ssä vallassa olevalle periaatteeksi korotetulle kielteisyydelle. Kun esiin nousivat vielä erimielisyydet kommunistisen liikkeen kokemukseen perustuvasta yhteisrintamapolitiikan kehittämisestä, pesäero oli selvä. Heikin mukana lähes puolet KTP:n keskusneuvoston jäsenistä joutui jättämään paikkansa ja monet järjestöt – esim. koko Helsingin piiri - erotettiin KTP:sta maaliskuussa 2002.

Tämän jälkeen erotetut perustivat Kansan ääni-lehden, jonka ympärille ryhmittyi useita järjestöjä, mm. v. 1991 perustettu EU:n Vastainen Kansanrintama, jonka puheenjohtajana Heikki toimi edelleen, sekä Kommunistit -järjestö, joka myöhemmin muutti nimensä Kommunistien Liitoksi. Heikki oli Kansan äänen perustamisessa yksi keskeisimmistä henkilöistä. Omien kirjoitustensa lisäksi Heikki osallistuu myös lehden tähtäimiseen.

Yhteiskunta tarvitsee vallankumousta, mutta ilman aktiivista yhteydenpitoa ja vuorovaikutusta kaikkiin pääomaan sortamiin työväenliikkeen kansankerroksiin sellainen jäi syntymättä. Kommunistien Liitto kannatti voimakkaasti viime syyskesällä Suomen Työväenpuolue STP:n organisoimista. STP pyrki luomaan

kaikkien työvätekevien kansankerrosten laajan yhteisrintaman nykyisen oikeistolaisen politiikan muuttamiseksi. Kommunistien Liitossa Heikki toimii poliittisena sihteerinä ja on mukana myös STP:n hallituksessa

Heikki on ollut avainasemassa lähes kaikkea toimintaa organisoimassa. Siinä hän kuitenkin tahtoo ottaa itselleen liikaa töitä, eikä aina oikein luota siihen, mitä muut saavat aikaan. Kun tähän vielä liittyy hänen vuosien mittaan yhä selvemmin esiin tulevat pohjalaiset luonteenpiirteensä - joista savolainen taipuisuus ja tulkinvaraisuus ovat kaukana - niin ei ole ihme, etteivät kaikki tahdo hänen toimintatavastaan aina pitää. Heikki on myös joutunut monien muiden tapaan koville työelämässä. Kun poliittikana on ollut valtion laitosten yksityistäminen ja yhtiöittäminen, se on merkinnyt VTT:ssä irtisanomisia ja työhön jääneiden työtaakan kirstymistä. Niinpä Heikkään työtaakka ei iän mukana ole ainakaan vähentynyt.

Heikki harastaa marxilaisen filosofian ja politiikan lisäksi tähtitiedettä ja maailmankatsomuksellisia kysymyksiä sekä lisäksi kalastusta, sienestystä ja omalla mökillään puuhailua. Heikki Männikkö on toiminnallaan tehnyt aikamaisen siivon Suomen työväen- ja kommunistisen liikkeen. Kansan ääni-lehti onnittelee häntä mitä sydämmillisimmin hänen syntymäpäivänsä johdosta.

Haastatteli Reijo Katajaranta

Vuoden vaihteessa saavuttavat STP:n aktivistit Juhani Tanski ja Heikki Männikkö 60- ikävuotta täyteen. Kaikki eivät aina jaksaa tällaisesta iltoita. Molemmilla on takanaan pitkä rupeama toimintaa työväenliikkeen järjestöissä. On tehty monenlaista ja nähty kaikenlaista. Kansan äänen lukijoille tarjoamme tapahtuman merkeissä joululukemiseksi kaksi näkökulmaa suomalaisen työväenliikkeen historiaan.

Tammikuussa 60 vuotta sitten näki Punkalaitumella maanviljelijäperheessä päivänvalon Juhani (Jussi) Tanski.

Isä tuki aktiivisesti Pientalonpoikia. SKDL-suuntausta lähipiirissä edusti setä, joka hoiti kotitilaa lähes isän kanssa. Keskikoulun jälkeen oli vuorossa lukio Loimaalla, mistä Jussi siirtyi kesätyöpiiristä kautta armeijan harmaisiin.

Poliittinen herääminen Jussilla alkoi kouluaikana. Keskikoulussa oli rehtorina entinen "patamusta lotta". Jostain syystä hän keksi haukkua Jussin "että sinä olet kommunistiperheestä". Tämän jälkeen Jussille selvisi, että varmaan hänen ajatuksissaan oli jotain "kommunistista", kun voivat suuttua tuollaisen "vanhan sotatarus".

Armeijan jälkeen alkoi opiskelu Tampereen yliopistossa tavoitteena ekonomittokinto ja pääaineena tietojenkäsittelyoppi.

Tshekkoslovakian miehityksen kertoo Jussi olleen elämänsä suurin shokki. Hän oli jo pitkään ajatellut myönteisesti sosialismista ja oli mahdotonta ymmärtää, miten kahden sosialistisen valtion välille

syntyi tällainen konflikti. Silloin heräsi ajatus, että on opiskeltava ja otettava selvää asiasta.

Tampereelle perustettiin marxismi-leninismien opintopiiri, jossa opiskeltiin Marxin, Leninin, Maon ja Stalinin teoksia. "Siihen aikaan tärkein kirja minulle oli Kiinan Kommunistisen puolueen julkaisu: Lisä erimielisyyksiä meidän ja toveri Togliattin välillä". Myöhemmin v. 1969 tästä opinto-kerhosta muodostettiin Tampereen Marxilais-Leniniläinen Seura, missä Jussi toimi ensin sihteerinä ja myöhemmin puheenjohtajana. Samana vuonna SKP:n Tampereen piirin valistussihteerin Eino Koivusen pyynnöstä Jussi liittyi SKP:n jäseneksi.

Opiskelu yliopistossa loppui Jussin osalta v. 1973 ja edessä oli muutto työn perässä Helsinkiin. Siellä toiminta jatkui Helsingin Marxilais-Leniniläisessä Seurassa. Mutta kuten monille Neuvostoliiton hajoaminen, aiheutti Kiinan linjan siirtyminen kapitalistiselle kehitykselle käännekohdan myös Jussin poliittisessa toiminnassa, joka entiseen tapaan ei ottanut sujuksen.

Jussi muutti v. 1985 leipätyön perässä Leppävirran Oravikoskelle. Niihin aikoihin Jussi alkoi kirjoitella juttuja lehtiin. "Mieleen on jäänyt v. 1991 Savon Sanomien yleisöasestolle tarkoitettu juttu, jossa Esko Ahon "kovan rahan politiikkaa vastaan vaadin pientä devalvaatiota, ettei koko homma räjähtäisi käsiin". Kirjoitus julkaistiin lehden jälkiartikkelina. Kävi kuitenkin niin, että tuli jättidevalvaatio, kun markan jättäminen kellumana merkitsi uutta devalvaatiota.

Oravikosken kylätöimikunnan puheenjohtajaksi Jussi häntä v. 1989. Samaan aikaan läheiselle

niikelikaivoksen jäte-alueelle kaavailtiin paikallisten mahtimiesten ja moottoriurheiluseuran toimesta rallisprint-rataa. Kyläläiset olivat valittaneet "formula"-radan sijoituksen paikalluvan myöntämisestä ja valitus oli edennyt korkeimpaan oikeuteen asti. Kylällä oli pulaa rakennusmasta ja kaavoituslautakunta halusi kaavoittaa järven rannalle pientaloasuntoja. Kun kunnanhallitus sai tiedon laaditusta rakennuskaavasta, se pakkolunasti asunustarkoitukseen tarkoitettua maata ja asetti sen kaavoituskieltoon, "ettei moottoriurheiluratahanke vaarantuisi".

Kuultuaan tästä Jussi kutsui kylätöimikunnan koolle. Kyläläiset vaativat lähes yksimielisesti kaavoituskieiton purkamista. Sitten kylätöimikunta päätyi ajatuksen, että tappelua voitoin jatkua ainoastaan tekemällä asia julkiseksi. Kutsuttiin koolle lehdistötilaisuus, joka onnistui yli odotusten.

Myöhemmin kuultiin kunnanjohtajan jättäneen eronamuksumsana päivänä, kun tiedotustilaisuus kutsuttiin koolle. Tiedotustilaisuuden jälkeen sano Jussi mitteineensä, mitä vielä voisi tehdä. Silloin Jussin kynästä syntyi näytelmä, joita myöhemmin on syntynyt koko joukko lisää. "Veristä tappelua" käytiin puolitoista vuotta... ja lopuksi kunnanhallitus "nosti kädet pystyyn" ilmoittamalla kylätöimikunnalle, että teidän kaikkia vaatimukset on hyväksytty ja olette tehneet hyvää työtä.

Yhdessä 360:n muun kovaon nisen joukossa Jussi "sai Ahlströmilä kenkää" v. 1992. Silloin eräs kunnanhallituksen jäsen, joka oli Jussin vuokralainen naapuri, alkoi vainota vuokra-asukasta käyttäen eväitä häntä vastaan. Jussi kävi sosiaalivirastossa

puolustamassa vuokralaistaan, jonka tiesi olevan syytön naapurinsa syytöksiin. Sosiaalivirastossa todettiin: "Kaikissa tapauksissa, joissa vuokrasuhteen ja omistusasunnon asujan välille syntyy riita, niin vuokralainen joutuu aina lähtemään, oli syy kummassa tahansa. Tämä epäoikeudenmukaisuus ei mahtunut Jussin tajuntaan ja sen tuloksena syntyi päätös, että on pakko mennä politiikkaan mukaan.

Tämän tuloksena perustettiin Vihreän liiton paikallisyhdistys. Neljä vuotta Jussi "keikkui" Vihreän Liiton valtuuskunnassa ollen aina äänestyksissä häviäjän puolella. Sitten tammikuussa 1998 Vihreä Liitto asettui tukemaan EMU-rahaliittoa "rakentamaan vihreää EMU:aa". Kun äänestystulos luettiin kokouksessa, Jussi ilmoitti, että tulee käyttämään koko loppuelämänsä kaataakseen moisen liittoaikahankkeen.

Siihen aikaan Jussi sanoo keskustelleensa erään yleisöasestolle kirjoitelleen Sirkka-Liisa Lindströmin (80) kanssa. Ajatuksen, että tulisi löytää kirja, joka kertoo markkinavoimista, tämä rouva oli vastannut, että sellainen kirja on olemassa, **Eero Taivasaaren** "Alaston totuus markkinavoimista". Tätä kautta Jussi tapasi Eero Taivasaaren ja hakeutui Muutos-99 -organisaation kokouksiin. Silloin syntyi ajatus perustaa Vaihtoehtoväki, joka olisi yksi osa laajaa liittoa tulevaisuuden vaaleissa ja muissa kamppailuissa.

Vaihtoehtoväen kannattajakortit kerättiin v. 1999 keväeseen mennessä ja puolue rekisteröitiin huhtikuussa 1999. Jussi otti silloin vastaan puoluesihteerin postin. Sitten valmistauduttiin vuoden 1999 EU:n

parlamentin vaaleihin. Oltiin neuvoteltu laaja vaaliyhteistyö eli Perussuomalaisten ja Vaihtoehtoväen vaaliitto, jossa Vaihtoehtoväen listalla olisivat myös Veltto-Vierinen Ekopuolue, EKA, SKP ja VEU.

Mutta miten kävikään? SKP:n keskuskomitea päättikin yllättäen irtisanoutua vaaliyhteistyöstä. "Tätä takinäkään ei enää pidä kättä", sanoo Jussi. Mutta tämä vaihe jätti jälkeensä varmuuden, että poliittinen yhteistyö on ainoa keino vastustaa kovaa EU-suuntausta. Vaihtoehtoväki oli mukana kehittämässä laajaa EU:n vastaista liitolaajajärjestöä ja 2003 vaaleissa oltiinkin mukana Muutosvoimat Suomi ry:n yhteydessä. Kunnallisvaaleissa 2005 Vaihtoehtoväki oli itsenäisesti mukana ja antoi nimensä käyttöön asukasjärjestöille mm. Helsingissä ja Lahdessa.

Edellisten eduskuntavaalien jälkeen katsottiin kuitenkin välttämättömäksi lähteä etsimään pysyvää ratkaisua ja niin syntyi ajatus laajasta palkansaajaväestöä edustavasta yhteistoimintajärjestöstä. Tämän tuloksena Vaihtoehtoväki "loi nahkansa" ja syntyi Suomen Työväenpuolue, jonka puheenjohtajaksi Jussi valittiin syksyllä 2006. Se muodostettiin täyttämään se tyhjää, jonka mm. SDP ja Vasemmistoliitto olivat jättäneet mennessään mukaan toteuttamaan nykyistä kovaa EU-suuntausta. Ja tämä järjestö pitää loppuun saakka vakuuttaa Jussi.

Haastatteli Heikki Männikkö

Liittolaispolitiikka ei näytä sopivan KTP:n imagoon

Kuva KTP:n edustajakokouksesta vuodelta 1998. Banderollit ja juhlat eivät vielä riittä, vaan aatteet pitää muokata politiikaksi, ja siihen tarvitaan perusteellista marxilaista yhteiskunnan tutkimista.

Kommunistien Liitolla ja KTP:lla oli sama ohjelma
KTP toimi perustamisensa jälkeen pitkään ilman periaateohjelmaa. KTP:n ohjelma laadittiin vasta vuosina 1995-1996, kun itse puolue perustettiin v. 1988. Silloin halusimme marxilais-leniniläiseen yhteiskuntatieteeseen perustuen arvioida perusteellisesti sosialismin alasaan jälkeen syntyneitä yhteiskunnallista tilannetta ja kommunistien uutta taktiikkaa.

Tänä päivänä voimme olla edelleen sitä mieltä, että KTP:n ohjelman rakentaminen onnistui kohtuullisesti ja silloin lausutut periaatteet olivat hyvin perusteltuja. Luonnollisesti, KTP:n ollessa pieni puolue ja itse ohjelma oli varsin laaja, niin syntyneen työmiäärän vuoksi asiakirjan viimeistely ja kieliasu jäivät väkisin puutteelliseksi. Tästä huolimatta Kommunistien Liitto hyväksyi KTP:n ohjelman v. 2003 lähes sellaisenaan omaksi ohjelmakseen. Tämä oli varsin luonnollista, koska olivathan Kommunistien Liiton siirtyneet toverit olleet itse rakentamassa 90-luvulla KTP:n ohjelmaa.

KTP muuttaa ohjelmaansa

Kuluvan vuoden keväällä KTP:n edustajakokous kuitenkin "uudisti" puolueohjelmaansa joiltain osin. Pääosiltaan asiakirjaa ei paljoakaan muututtu, vaan tyydyttiin rakentamaan lauseita uudelleen siten, että niiden merkitys säilyi samanlaisena. Samaten monille sanoille ja ilmauksille etsittiin synonyymeja, joiden katsottiin paremmin vastaavan kommunistien aatemaiilmaa. Samaten kappaleiden järjestystä ja otsikointia on haluttu muuttaa ilman, että sisältöä on paljoakaan muutettu. Tässä väkisin tulee mieleen ajatus, että haluttiin aivan keinotekoisesti ottaa etäisyyttä siihen ohjelmaan, joka on kelpvannut myös Kommunistien liitolle. Mutta asiakirjassa löytyy myös osia, joissa on tehty myös "sisällöllisiä uudistuksia".

Yksi tällainen alue on kysymys liittolaispolitiikasta. Siinäkin muutokset eivät ole määrällisesti suuria, mutta asiasisältönsä puolesta kylläkin. Vanhassa ohjelmassa oli päätöksikkö "uuteen yhteiskuntapolitiikkaan - on irrotettava monopolista". Sen alla olivat seuraavat alaotsikot: "vaihtoehto on olemassa",

"yhteistyöpolitiikan kehittäminen", "liittolaispolitiikan periaatteet", "työväenliike demokraattisista uudistuksista sosialistisiin uudistuksiin", "on luotava monopolien vastainen kamppailu, kansanliike, joka vaatii muutosta" sekä "työväenliikkeen ydin on irrotettava monopolien hallitseman yhteiskunnan valtakanteista". Lähes täsmälleen sama rakenne löytyy KTP:n uudesta ohjelmasta.

Liittolaispolitiikan raamit rajataan ahtaiksi

Kuitenkin seuraavat tekstiä tehdyt muutokset kiinnittävät huomiot: Alaotsikon "yhteistyöpolitiikan kehittäminen" alta kappaleen lopusta on poistettu seuraava teksti: "Kommunistit näkevät yhteistyöpolitiikan keskeiseksi yhteiskunnallisen vaikuttamisen keinoksi. Yksin he eivät kykene viemään läpi uudistuspolitiikkaa. Siksi kommunistien on oltava mukana organisoimassa yhteistyöpolitiikkaa yhdessä muiden yhteiskunnallisten voimain kanssa ja osallistuttava myös sen toteuttamiseen". Edelleen alaotsikon "liittolaispolitiikan periaatteet" loppuun on lisätty seuraava teksti: "Kommunistinen Työväenpuolue ei ole mukana sellaisessa yhteistyöpolitiikassa, jossa tavoitteet tai osalliset samaistuvat äärioikeistoon, nationalistisiin, rasistisiin ja kansanryhmien syrjintään. Yhteistyön perusteeksi ei myöskään riitä pelkkä ylhäältä ohjattu liike tai sen synnyttämisen - tavoitteet ja päämäärä ovat aina ratkaisevia. Yhteistyön ja liittolaisuuden pitää rakentua alhaalta ylös, työväenluokan etujen mukaisella tavalla. Kommunistinen Työväenpuolue pitää luonnollisina liittolaisinaan työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen perusjärjestöjä ja niiden jäsenistöä".

"Vain luottamalla itseemme voimme hakea liittolaisia"

Miten näitä tulisi arvioida? KTP:n nykyiseen linjaan liittyy hyvin voimakkaasti marxilaisuuden perinteiden ja ulkoisten tunnusmerkkien voimakas korostaminen. Niinpä kaikissa tilanteissa korostetaan sitä, että kommunistien "oma linja tulee näkyä". Mutta tällä kommunistien omalla linjalla tarkoitetaan juuri näiden ulkoisten tunnusmerkkien näkymistä. Ei selvästikään ymmär-

retä sitä, että kommunisteille Marximi-Leninismi on yhteiskuntatiede, jonka avulla arvioimme yhteiskuntaa ja toimintaa. Ja yhteiskunnallisesta tilanteesta johtuen marxismi-leninismiin lähtökohdista arvioitu toimintataktiikka poikkeaa hyvin usein ulkoisilta tunnusmerkeiltään puhtaasta marxilaisesta tieteestä. Yhteistyöpolitiikka nähdään aina vaarallisena, koska siinä eivät korostu suoraan kommunistisen liikkeen tunnusmerkit. Ei muisteta sitä Leninin penikkataudissa esittämää arviota, että "vain sellainen kommunisti, joka luotaa itseensä, kykenee liittoutumaan ja hakemaan liittolaisia". KTP:n piirissä näyttää elävän pelko siitä, että liittolaiset vaikuttavat ajatuksiimme ja siksi pitäydytään tiiviisti omassa suljetussa porukassa. Siksi ei haluta myöskään tunnustaa sitä tosiasiaa, että yksin kommunistit eivät kykene aikaansaamaan yhteiskunnallista muutosta.

Meidän liittolaisia ovat suurpääoman vastaiset voimat

Se mitä he ovat lisänneet "liittolaispolitiikan periaatteet" otsikon alle on vähintäänkin hukkallista ja käsittämätöntä. Tietenkin on aivan oikein todeta, että demokraattinen yhteistyöpolitiikka ei ole avoin kaikille tahoille (äärioikeisto, rasismi yms.) ja totta on, että taantumussellista lähtökohdista voivat jotkut uskotella tekevää demokraattista yhteistyöpolitiikkaa. Ja tällaiset tahot tulee kyllä voida tunnustaa. Mutta loppu siinä lisäyksessä on käsittämätöntä "siansakkaa". Sitten loppulauseena sanotaan, että "Kommunistinen Työväenpuolue pitää luonnollisina liittolaisinaan työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen perusjärjestöjä ja niiden jäsenistöä". Liittolaispolitiikan perusajatuksen kannalta tähän sisältyy selkeä näköharha. Demokraattisen rintamapolitiikan tavoitteenahan on yhteiskunnan demokratisoiminen eli suurpääoman vallan kumoaminen. Tämä on ennen kaikkea luokkataistelua, jossa kaikki suurpääoman vastaiset voimat liittoutuvat suurpääomaa vastaan. Eivätkä ne samaistu pelkästään työväen- ja ay-liikkeeseen. Myös demokraattiset porvarilliset piirit ja monet muut erilaiset kansalaispiirit voivat toimia suurpääoman vallan kumoamiseksi. On jopa niin, että nykyinen ay-liike ja työväenliikkeen monet osat eivät ollenkaan ymmärrä eivätkä helposti tule ymmärtämään kukaan demokraattiseen rintamapolitiikkaan liittyvää luokkasisältöä. He tarkastelevat politiikan kuvioita aivan muista omista poliittisista lähtökoh-

distista. Sitomalla suurpääoman vastainen yhteistyöpolitiikka käsitteisiin vasemmisto, ay-liike tai työväenliike ei selkeästikään ymmärretä sen todellista luonnetta.

Näyttää hyvinkin siltä, että KTP:n piirissä koetaan mones-takin syystä hyvin kiusallisena marxilainen yhteistyötaktiikka. Siksi ohjelmassa halutaan ottaa etäisyyttä aikaisempiin arvioihin nähden. Tuloksena näyttää kuitenkin olevan, että "pasmat menevät hieman sekaisin". Olemme aiemmin esittäneet kritiikkiä KTP:n ja SKP:n suuntaan

siten, että siinä missä SKP:n piirissä vähätellään marxilais-leniniläisen tieteen merkitystä niin KTP:n piirissä asetetaan pääpaino marxilaisuuden ulkoisille tunnusmerkeille sen sisällön kustannuksella. Kommunistien liittolaispolitiikan suhteen tämä sama arvio toteutuu siten, että kun KTP:n piirissä liittolaispolitiikka nähdään vaaraksi, niin SKP:n piirissä liittolaispolitiikka ymmärretään, mutta ei suinkaan kommunistisen ja työväenliikkeen historiallisen kokemuksen lähtökohdista.

Heikki Männikkö

Jo riittää markkinavoimien mellastus!

Suomen politiikan pellet eli eduskunta on ryhtynyt täysipainoisesti hoitamaan ennen näkemätöntä kansakunnan ryöstöä päästämällä markkinavoimat valloilleen. Ja kenenkä kustannuksella?

Tietenkin sen kansanosan, joka elää muutoinkin toimeentulon rajamailla!

1980-90-luvun taiteessa aiheutettiin keinotekoinen lama ja otettiin kansalta sille vuosikymmenien aikana kertynyt varallisuus kertarysäyksellä pois. Meni siinä muutakin kansallisarvoa. Alkoi hillitön "höyläminen ja viilaaminen", kun tuotantoa "sopeutettiin" kilpailukyyn nimissä ja saneerattiin hienosti puolelle miljoonalle työntekijälle pysyvästi lopputili. Heillä ei vielääkään ole irtisanomissuojaa, ei lomakorvauksia eikä eläke kartu. Toisin sanoen he ovat täysin lainsuojattomia! Kaiken kukkuraksi reppuriffin isäntä määrätlee palkan, ja jos kieltäytyvät reppuisännän mielivallasta saat sakoksi pitkän karenssin.

Kuinka ollakaan - samaan aikaan voitot ovat kasvaneet yli 600% ja kokonaispalkkapotti on pienentynyt. Leipäjonot kertovat arjen ankeudesta. Mutta onhan tässä ilon aihekin, kun optiot parantavat palkkatilastoa.

Verojahan suurteollisuus ei juuri ennenkään maksanut, mutta nyt on poistettu viimeisetkin esteet. Tilastoissa teollisuutemme toimii muiden teollistuneiden maiden oloihin verrattuna kuin merellä purjehtiva mukavuuksilippulaiva.

Arkadianmäen pellekaarti levittelee käsiään ja vakuuttelee, että emme voi mitään, kun emme halua laittaa markkinavoimia järjestykseen. Niinpä on romutettu työsopimuslakeja. Pätäk- ja määräaikaistöitä tekee yli puolet työvoimasta, eikä heillä ole minkäänlaista lain suojaa.

Kansan karttuaisalla kädellä hankittu valtionyhtiöt lahjoitetaan yksityiselle pääomalle. Hiellä ja raadannalla aikaansaadusta kansallismaisuudesta ei kansalle jää kuin "näpit nuoltavaksi".

Sosiaaliturvaa on käyty rankasti murentamaan ja sanotaan kauniisti, että tehdään uudistuksia. Kaikki "uudistukset" ovat olleet huononkuksia, kun indeksiä on rukattu, verotusta kiristetty ja kansaneläkeitä pienennetty. Sosiaali-alan toimet kunnilla ja valtiolla yksityistetään. On palannut huoltolaisaika takaisin. Kun saadaan ajettua alas yhteiskunnan tuottamat sosiaalipalvelut alkaa todellinen ryöstäminen, ja ihmettelemään joudutaan kuka sitten saa terveydenhoitoa.

Kuntien yhdistäminen tarkoittaa, että markkinavoimien lakeijat antavat kunnille entistä vähemmän rahaa. Propaganda-myllyt pauhaavat resurssipulasta, eli kuntalaisten tulisi tyytyä siihen, mitä armosta ylhäältä annetaan. Rahaa kyllä on, kun katsotaan, mitä maasta on 15 viimeisimmän vuoden aikana ulosviety. Ja kyllä rahaa löytyy aseisiin ja EU:n pohjattomaan kassaan. Onhan niin mukavaa olla jakamassa ensi-iskunjoukoilla kehitysmaiden raaka-ainevaroja.

Kansalainen, liity Suomen Työväenpuolueen riveihin!

Ryhdy toimeen ja lakaise markkinoiden lakeijat pois eduskunnasta! Astu johtoon ja palauta kansallemme itsenäisyys! Torju Nato, ryhdistäydy ja käy kamppailuun!

Kansan ääni-lehden ja STP:n yhteinen seminaari Hauhon Vähäjärvellä 9.12.2006

Ohjelmakeskustelu käynnistynyt SKP:ssä

Tiedonantajan (8.12.2006) teoria- ja politiikka liitteessä SKP kertoo "antavansa eväitä" puolueohjelman päivitykseen. Ihmetellä vain sopia, että missä ne eväät ovat? Kun oikein tarkasti lukee koko liitteen, niin sieltä löytyä sanat "Marx, Engels ja luokkataistelu", mutta kaikki konkreettinen kyllä jää puuttumaan.

Ehkä eniten siinä antaa Erkki Suden pohdinta imperialistisen maailmanjakopolitiikan nykyvaiheesta. Mutta siinäkin ei viitata, mitä se merkitsee suhteessa puolueohjelmaan. Olettaisi SKP:n esim. pohtivan, mikä nyky-yhteiskunnassa on puolueen suhde

liittolaispolitiikkaan. Mutta kuten KTP:lle, niin myös SKP:lle tämä tuntuu olevan vaikea pala kakistaa ulos. Ehkä juuri siksi, että tähän taktiikan keskeiseen kysymykseen ei uskalleta puuttua.

Teoria- ja Poliittika- liitteen anti jää niin laihaksi. Tällaisessa yhteydessä odottaisi puolueen tukeutuvan kommunistisen liikkeen historialliseen kokemukseen, klassikkoihin ja purkavan sitä kautta nyky-yhteiskunnan ongelmia. Mutta mitä vielä? Puolet liitteen tekstistä pohtii Gramscin ajattelua. Marxilaisen liikkeen historiassa Gramsci on

tietenkin merkittävä ajattelija, mutta kylläkin sivujuonne silloin, kun pohditaan puolueen ohjelmaa ja taktiikkaa. Siihen voidaan viitata, mutta ohjelmakeskustelun perusta se ei voi olla.

Voisi melkein olettaa, että monikaan SKP:n piirissä ei tule saamaan paljoakaan irti tällaisesta jupinasta. Kun yhteiskunta on tänään kuin tarjottimella selkeällä marxilaisella analyysillä, niin ihmetellä sopii, miksi sitä ei käytetä? Olsi mielenkiintoista kuulla SP:n johdolta itseltään, pitääkö SKP itseään marxilais-leniniläisenä puolueena.

Työllisyys kuntoon eri ammasteissa, kaupungeissa ja kunnissa

Anne Luukkonen

Turvallisuus ja toimeentulo turvata kaikille asukkailla. Kun kaikille työkäisille turvataan työ, niin samalla verotulot kasvavat ja sosiaaliset kulut Turussa vähenisivät. Suomen liittyessä EU:hun työllisyyspolitiikka muuttui täysin, työttömyys lisääntyi huomattavasti ja elintarvikkeiden ym. hinnat lähtivät nousuun. Ennen EU:ta työttömyysturva oli veroton tuloa. Määrä- ja osa-aikaiset työt ovat EU:n myötä lisääntyneet oleellisesti myös Turun kaupungissa. Turun kaupunki ei enää palkkaa vakituista henkilökuntaa edes terveydenhoitoalalle lainkaan samalla tavalla, kuin 1970-80-luvulla. Sen johdosta vanhuksien jäivät heitteille ja potilaspaikeista joudutaan jonottamaan nykyisin.

Kehdetaan väittää ja suorastaan valehdella, että ammattitaitoisesta työvoimasta olisi pulaa. Metalli-, kuin terveydenhoitoalankaan osalta väite ei pidä paikkaansa. Turussa ei enää palkata kotiapulaisia niille vanhuksille, jotka asuvat kotona. He kykenisivät asumaan paljon kauemman kotona, jos he saisivat siivouksen ym. apua. Se olisi niin kaupungille, vanhuksille, kuin yhteiskunnallekin paljon edullisempi ja mukavampi ratkaisu, kuin laitoshoito. Kaikille ei edes ole mahdollisuutta päästä kunnalliseen laitoshoitoon, eikä edes sairaaloista löydy hoitopaikkoja nyky-yhteiskunnassa. Potilaat joutuvat sairaaloiden käytävilläkin sängyissä jonottamaan paikkaansa ja

sairaalat käyvät liian ahtaiksi. Useampi veronsa maksanut vanhus Turun kaupungissa joutuu yksityiseen Vanhainkotiin, koska kaupunki on nekin palvelut myynyt yksityisille. Vuokra-asunnoista on Turussa pulaa, koska suurimman osan aravalainoitetuista kunnan omistuksessa olevista vuokra-asunnoista on Turun kaupunki on myynyt yksityisille.

Koulutettua hoitohenkilökuntaa terveydenhoitoalalta ja koulujen opettajia on työttöminä. Hoitohenkilökunnasta osa on joutunut muuttamaan Turusta pois, jopa ulkomaille. Tai sitten he ovat joutuneet aivan toisen alan työhön, kun Turussa ei palkata kuin sijaiseksi tai määräaikaiseen työllistystyöhön. Ammattitaitoiset työntekijät ovat joutuneet jopa osa-aikaiseen työhön. Turun kaupunki on yksityistänyt kotiapulaisten työt tekemällä niistä juuri osa- ja määräaikaisia töitä. Ne ovat hoitoalan töistä yksi alue, jonka palvelut Turku on myynyt yhdistyksille. Nämä sitten teettävät osa-aikaisia töitä yhdistelmä- tukipalkalla. Sieltä vanhuksien tilaavat palvelunsa ja maksavat samalla yhdistyksille tuloa. Sosiaalikeskus oli se laitos, joka ennen hoiti ja tuki vanhuksia palkkaamalla heille kotiapulaisia.

Nyt vanhuksien saavat ainoastaan tukea pienen verovähennyksen, ilmoittamalla vuoden aikana kertyneet kotiapulaisten siivouksen ym. työhön kertyneen summan. Ei se työeläkeläisen verotuksessa yhtä paljon vaikuta, kuin johtajien, yrittäjien ym. suurempituloisten verotuksessa. Turussa elintarviketeollisuuden työt, mm. entinen Hellas (LEAF) myytiin ulkomaille. Tästä tehtästä varmasti olisi löytynyt vielä työpaikkoja maahan muuttaneillekin. Olisi ollut pakkaamista, lajiteltua ja kuljetusta, joihin työnantaja olisi kynnyn kouluttamaan heidät. Siihen ei olisi tarvinnut työvoimakoulutusta järjes-

tää valtion ja kunnan rahoittamana. Työpaikkojen myötä Turku menetti siellä ennen töissä olleet kaikki turkulaiset veronmaksajat.

Kaikille kuuluisi samasta työstä sama palkka sukupuolesta riippumatta. Tasa-arvo työelämään tulisi saada. Minimipalkan alle ovat ulkomaalaisetkin joutuneet telakatyötä tekemään ja heistä kaikki eivät kuulu mihinkään ammattiliittoon, eikä siitä kaikki ole edes tietoisia. Osalle heistä EU maksaa tukea paremmin, kuin mitä Turun kaupungin Sosiaalikeskus maksaa toimeentulotukena työttömille ja muille vähävaraisille, niille, jotka ovat työssä ollessaan maksaneet kaupungille sosiaaliturvamaksua.

On aivan väärin, että työelämässä olleet eläkeläiset ja työttömät eivät kaikki saa edes toimeentulotukea. Tulevaisuus ei näytä turvalliselta, kun ei määräraikaisista, osa-aikaisista, eikä pätäkatoista katu/kerry enää eläkettä. Moni työtön on joutunut työttömäksi itsestään riippumattomista syistä. Valtio ja kunnat tulee laittaa vastuuseen toimeentulosta! Työkykyisille ja työkäisille tulee saada vakituista ja ammattia vastaavaa työtä, niin verotulot valtiolle ja kunnille lisääntyisivät. Kaikki kansalaiset saisivat työstään palkkansa, jolla he hankkisivat itselleen ja perheelleen ruokaa, asunon, vaatteet ja kaiken muun tarpeellisen. Silloin he pärjäisivät tässä yhteiskunnassa.

Palkkioksi eläkeläisen ikään tullessaan eläkeläisille kuuluisi toimeentuloon riittävä eläke. Työttömyysajat mahdollisimman lyhyeksi, pätäkätöt pois ja työttömyystuet verottomiksi, sekä arvonlisävero pois ruuasta ja välttämättömistä tarvikkeista. Suomi olisi vasta sen jälkeen hyvinvointivaltio, kun turvataisiin kaikille asukkailla koti ja hyvä toimeentulo nykyisessä yhteiskunnassa.

Anne Luukkonen
Turku

Miksi köyhä edelleen hakee leipänsä leipäjonosta?

Eero Seppänen

Mielipide tämäkin, joka on jo niin monesti todettu ja toistettu, mutta onko se otettuna todesta - että meillä nähdään nälkää, vielä vuonna 2006. Minulla on oma käsitys, miksi leipäjonot edelleen vetävät kurjistettua köyhälistöä. Kansanedustajaehdokas, Seppänen Eero Suomalismielto on sitä mieltä, miksi maamme köyhälistö käy leipäjonon kautta ruokapöytänsä.

Seppänen! Kansa ei vieläkään ole oppinut käyttämään oikein ääniä oikeuttaan tai jättänyt vaalit väliin. Köyhälistöä on nyt syytä ruvettava puhuttelemaan sellaisin äänen painoin, että viesti menisi perille, kuin metrisellä koivuhalolla otsaan lyötynä.

Suomen köyhälistöstä löytyisi meille melkoinen haaste tulevaisuuden eduskuntavaaleissa. Sellaisia isoja ryhmiä olisivat eläkeläiset, työttömät ja nukkuvat äänestäjät. Ja paljonko tuolla ryhmällä tulisi eduskuntapaikkoja, takuulla olisi eduskunnan suurin ryhmä. Ehdokas Seppänen, mitä siitä sitten seuraisi? Yksinkertaisesti täyskäännös maassamme harjoitetulle politiikalle. Eläkeläisen, työttömän ja nälkäänäkövän ei tarvitsisi enää nöyrytyä missään - sanon toistaen, ei nöyrytyä missään. Aikaisemmat päättäjämme joutuivat nöyrytykseen ikuisuuteen asti, paskan puhujille vain kalossin kuva takapuoleen ja Siperian jäätiköille jäähtymään.

Ehdokas Seppänen on todennut, että kansa kuuntelee vain hyväosaisen mielipiteen, muttei ole vielä samaistunut samassa asemassa olevaan, joka on päättynyt kansanedustajaehdokkaaksi asti.

Meillä täällä Kainuussa ei näytetä ymmärrettävän tosiasioita lain-

kaan enemmän kuin muuallakaan maassamme, vaan luotetaan aina sukupolvien perintöön, minkä on saanut jo äidin maidossa valmiiksi. Poliitikassakin niin pitää jatkaa, sukupolvien viitoittamaa tietä, vaikka siitä ei meille ole hyvää seurannutkaan.

Suomen Nälkäänäkövien Yhdistys ry:n toimijana vuodesta 1994 tiedän valtaa pitävien pirullisen juonen teitä köyhiä kohtaan. Nehän jo tietävät, ettei teille ole enää kelvannut yhteiskunnallinen osallistuminen. Olette syrjäytyneitä, siis ulkopuolella toimivan yhteiskunnan, jolle ei enää heru myöntääkään, teitä pidetään päättäjien meielestä pelinsä menettäneinä tapauksina.

Suomen Nälkäänäkövien Yhdistys Ry:n toiminnan historiasta löytyy tosiasia, jolle ei löydy vertaa tässä maassa. Seppänen vei vuonna 1994 300 säästöliipasta eduskuntaan ja kun liipaat puolen vuoden päästä nousdettiin, tulos eduskunnasta oli 41 silloista markkaa nälkäänäköville. Siitä jo voi päätellä, kuinka sitä sitten köyhät huomioidaan, köyhät jotka ovat meidän keskellämme vielä tästäkin eteenpäin, jos niin itse haluatte.

Miksi ei tulisi ehdokkaaksi? Ei sinun tarvitse olla kuin perusjätkä, tai työttömän persaukineen avelojä, voit olla oma itsesi, meidän muiden ehdokaiden joukossa. Meillä ei enää hellävaroin käsitellä nykyisiä päättäjämme, vaan pistetään tulemaan kansan omalla äänellä, jota tavallisenkin kansalaisen on mahdollista omakseen.

Kansanedustajaehdokas
Kirjailija, rantaneuvos
Eero Seppänen
Suomen Nälkäänäkövien
Yhdistys ry

Ps: Jos minut valitaan kansanedustajaksi, tulen minä Eero Seppänen, jakamaan Oulun Vaalipiirissä kansanedustajan hyvän palkan eduskunnan tilipäivänä, julkisesti tasan köyhän kansan kesken. Haluan tämän jo tiedoksi, ennen eduskuntavaaleja ja omalla allekirjoituksella. Takaan, näin tulee myös käymään, koska eduskunnassa ilmoitan palkkani nostajaksi Suomen Nälkäänäkövien Yhdistys ry:n.

EU-sosialidemokraatit haluavat "uutta potkua Euroopalle"

UNZERE ZEIT 3, marraskuuta 2006/ käännös Waino Pieti-käinen

Waino Pietikäinen

Kahden "työtapaturman" jälkeen - Ranskan ja Hollannin kaadettua kansanäänestyksissään EU:n perustuslain, nyt olisi "aika antaa uutta potkua Euroopalle". Näin totesivat EU-parlamentin sosiaalidemokraattisten parlamenttiryhmien puheenjohtajat pitämässään konferenssissa ranskalaisessa Nantesin kaupungissa 19-20/11.2006. Saksan kansleri Merkel on antanut ymmärtää, että uusi keskustelu käynnistetään vuoden 2007 ensimmäisellä puoliskolla Saksan toimiessa EU:n puheenjohtajana. Sosiaalidemokraattiset EU-parlamenttiryhmien puheenjohtajat yhtyivät kansleri Merkeliin "tietäkartaan", että EU-perustuslaki olisi

saatava voimaan vuonna 2009.

Nantesin konferenssissa todettiin, että Ranskan presidentin- ja eduskuntavaaleissa perustuslakiasiaa pidetään matalaa profiilia, vaikka sosialisteja painotetaankin pitämään yhteisestä tavoitteesta kiinni. Sosialistien keskuudessa Ranskassa on erimielisyyksiä EU-perustuslaista. Puoluejohto olisi jo aikaisemmin halunnut sanoa "Kyllä" EU-perustuslailla. Puoluejohto jäi pulaan, kun enemmistö kannatti "Ei"-linjaa. Aikaisempi pääministeri Laurent Fabius yritti kilpailussa sosialistien presidenttiehdokkueesta vetää varovaisuutta "Ei"-linjaa. Vastavasti kilpailijat Segolene Royal ja Dominique Strauss-Kahn suosittelevat aikaisemmin "Kyllä"-linjaa, mutta he eivät halua tulevissa presidentin vaaleissa ottaa perustuslakikysymystä esille.

Saksan sosiaalidemokraattien EU-ryhmän johtaja Martin Schulz esitti Nantesissa demagogisesti, että kansallisuusvaltioiden kantoja "Kyllä" tai "Ei" pitää kunnioittaa, mutta mitä se käytännössä olisi, niin sitä hänen esityksestään ei selvinnyt. Hän kuitenkin painotti sitä, että kansallisuusvaltiot ovat "suuren haasteiden

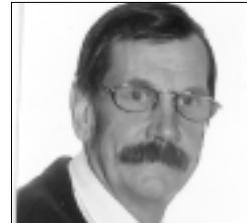
edessä" kun kyseessä on huipputeknologia, energia ja maahanmuuttokysymykset. Näistä kysymyksistä eivät yksittäiset valtiot selviä, josta syystä nykyinen "Nizzan sopimus" on riittämätön, jonka vuoksi tarvitaan uudet "raamit".

Vieraiden isäntänä toiminut Jean-Marc Ayrault on sosialistien valtiopäiväryhmän johtaja ja Nantesin pormestari. Hän valitteli, että he ovat EU-perustuslakiasiaa joutuneet umpikujaan, ja nyt menetetään kallista aikaa. "Koko asia on rujo ja meille on välttämätöntä huomioida, miten tästä eteenpäin ja sen puolesta tehdä työtä." Hän esitti, että pitäisi saada aikaan "uusia aloitteita" jo keväällä 2007 Berliinissä, jossa "sosiaalidemokraattien esikunnan" tulee neuvotella menetelmät eteenpäinmenon aikaansaamiseksi.

Kokous päätti kokoontua Berliinissä keväällä 2007 samoissa merkeissä kuin Nantesissa.

Pierre Poulin

EU-mieliset valehtelee, vaihtakaa kanavaa

Esa Hermonen

Pimeys on käsin kosketeltavaa, kun joulun on enää muutama viikko. Kuukauden kuluttua kukko ottaa askelen enemmän ja toivo herää äänestäjänkin silmissä.

Eduskuntavaalit lähestyvät ja komento Suomessa voi saada uuden käänteen maaliskuussa. Älkää enää äänestäkö vanhoja puolueita, siinä teille hyvä neuvo, jos muutosta haluatte. Vanhan vallan kaarti luulee pitävänsä kansan rahan ja mielivallan armoilla ikuisesti. Mahdollisuus on ainoastaan meidän itsekunkin korvien

välissä. Vain Sinulla on siihen avain. Eli älä äänestä niitä, jotka ovat syösseet synnyinmaamme hiirenloukkuun. Paljon sanottu, mutta kaikki totta.

Vääryydellä ja ahneudella on likainen loppu. Kansalle on puhuttava sen omalla kielellä. Pinguinien ja kalkkunoiden kieli kuuluu niille etuoikeutetuille, jotka ovat rosvoineet itselleen kaiken hyödyn työläisen selkänahasta. Onkin aika lopettaa pätäkätöt ja yritysten myyminen ulkomaille sekä täysin järjetön maaseudun autoittaminen. Niillä mailla, jotka eivät aikooaan liittyneet Euroopan Unioniin, pyyhkiä paljone Paremminkin kuin meillä. EU vastaisuus lisääntyy räjähdysmäisesti ja viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän tajuaa jo umpiookeakin.

On siis hulluutta antaa valtakirja kansansa petäjille. Taistelu paremman ja oikeudenmukaisemman Suomen puolesta on alkanut.

Esa Hermonen
STP eduskuntavaaliehdokas

Turun talous ja raha-asiat ovat täysin retuperällä

Esko Luukkonen

Turun budjetti on miinuksella 40 milj. euroa. Valtuustossa ei puolueet ihmettelivät, mistä tämä vaje on syntynyt. Samalla eri puolue ryhmät totesivat, että henkilökunnan vähentämistä terveydenhoidosta, kouluista ym. kunnallisista palveluista tuskin voidaan estää.

Valtuustossa puolue ryhmiä kesken ei löytynyt yhteistä ratkaisua. Kokoomus, Keskusta, SDP, Vihrät, RKP ja Sitoutumattomien ryhmästä Virtasen Timo, alkoi yhdessä pohtia, mikä olisi ratkaisu siihen, ettei henkilökuntaa tarvitsisi vähentää.

Puolueiden yhteinen "lehmän-kauppari" pohti asiaa ja jälleen he tulivat siihen ratkaisuun, ettei muuta keinoa ole kuin se, että on otettava lisälainaa. Täysin selvää on se, että velka pitää maksaa takaisin ajallaan ja taas jälleen siinä vaiheessa Turun kaupungille tulee lisää miinus- ja uutta velkaa. Ymmärtäähän jokainen sen, että ottamalla aina vain lisää velkaa ei kuntien taloutta voida ratkaista, eikä saada kuntoon.

Turun talous- ja raha-asiat lähtivät pyörimään täysin väärinpäin, kun oikeisto sai valtuustossa enemmistön ja SDP, sekä Vasemmistoliitosta suurin osa sitoutuivat oikeistoon.

Tämän seurauksena ryhdyttiin rakentamaan laitoksia ja halleja, jotka ovat tuottaneet Turun kaupungille vain tappiota. Ensin rakennettiin Tukkuhalli (Elysee Arena) eli monitoimihalli ulkopuolisille liikemiespiireille. Halli on tuottanut vuosittain erittäin suuria tappioita.

Tämän jälkeen Turun kaupunki myi Puhelinlaitoksen, joka oli kaupungin tuottavin laitos. Samaan aikaan kaupungin Liikennelaitos myytiin useammalle yksityiselle liikennöitsijälle. Monelle palautui

mieleen ja ihmetytti vieläkin raitiovaunujen poistaminen Turusta, koska kaikki kolme edellä mainittua laitosta tuottivat rahaa kaupungille. Päävastoin yksityistämistä lisäsivät Turun kaupungin menoja, koska useita satoja ihmisiä jäi niiden johdosta työttömäksi.

Sitten Turun kaupunki päätti remontoida Turun Taidemuseon, jonka valvojaksi ja suunnittelijaksi määrättiin entinen SKP:n jäsen insinööri Martti Kuitunen. Hän ei ole johtanut rakennustöitä ennen. Siitä johtuen remontin teko meni uusiksi ja ulkopuoliset firmat saivat paikoilla insinööri Martti Kuitusen tekemä virheitä. Taidemuseon remontti tuotti Turun kaupungille erittäin suuria tappioita.

Turun kaupunki on myynyt omia palvelujaan vieläkin yksityisille, joka aiheuttaa tosi suuria tappioita ja samalla lisää työttömyyttä, joka lisää niin kunnallisia, kuin valtiollisia menoja. Ja suuria kuluja on aiheutunut myös siitä, kun Kaupungintalo suurelta osin myytiin ja toimitiloja siirrettiin entisiin Vakuutusyhtiö Sammon tiloihin. Kävelykadulla oleviin kaupungin tiloihin on päätetty ostaa tosi arvokas Kahvinkeitin, jonka hinnaksi on sanottu 11,000 euroa.

Parkkihalleja on rakennettu monia, Eskelin, Julinin, Puutorin, ja Louhen hallit, jotka eivät paljon työllistä, vaan ovat aiheuttaneet vuosittain suuria tappioita. Kaikesta huolimatta on vielä suunnitteilla ryhtyä rakentamaan Kauppatorin alle omaa parkkiluola, jonka viereen on esitetty uutta Kävelykatua. Parkkiluola ja Kävelykatu ovat aivan järjettömiä hankkeita, koska kaikki entisetkin parkkihallit ovat tuottaneet pelkää tappiota. Mikäli parkkiluola torin alle rakennettaisiin, keskeytyisi

torimyynti kokonaan, jota kaupungin asukkaat eivät lainkaan hyväksyisi. Kaupungin keskustaa yksityisautojen suomisella vaan enemmän saatutettaisiin.

Monta muuta järjestöä ratkaisua on tehty ja hyväksytty Turussa. Näiden kaikkien edellä mainittujen vuoksi kaupungin budjetti on jo miinuksella. Tämän vuoksi kaupunki korottaa eri maksuja. Vuoden alusta mm. bussimaksuja korotetaan jälleen.

Turussa päätettiin rakentaa Kakkolanmäkeen uusi vedenpuhdistuslaitos ja myös uusia kerrostaloja ym. rakennuksia. Vankila aiotaan siirtää alueelta pois Saramäkeen. Tämä on myös aivan järjetön hanke, joka tulee maksamaan erittäin paljon. Työntekijöiksi on otettu puolalaisia työntekijöitä pienellä palkalla. Turkulaiset ammattitaitoiset työntekijät jäävät työttömiksi. Ja nekin verotulot menevät muualle kuin Turun kaupungille.

Rahaa ei ole milloinkaan löytynyt, kun kyseessä on ollut työläinen tai muu pienituloisen kunnan asukas. Mutta joka ikinen kerta, kun kyse on ollut suurituloista johtavaan oikeistoon kuuluvasta puoluejäsensestä, niin kyllä rahaa silloin löytyy.

Turun taloutta ja raha-asioita on ajettu täysin väärinpäin. Eläkkeeseen on ihmisten syötävä, juotava, rakennettava asuntoja, tyydytettävä elintarkeet tarpeensa ja sen vuoksi tehtävä työtä. Mikään valtio eikä kunta voi kehittyä ilman tuotantoa ja työtä. Siitä valtio ja kunnat saavat omat veronsa eikä niiden tarvitse ryhtyä talouttaan hoitamaan täysin väärin menetelmin ja epäoikeudenmukaisesti.

Esko Luukkonen
Turku

Turkulaiset marssilla Helsingissä 1. joulukuuta EU:n perustuslain ratifiointia vastaan.

Päättäjät pölkylle

Tanskaa pidetään mallimaana vanhustenhuollossa. Siellä 20% vanhuksista on kotihoidossa ja vain 6% laitoshoidossa. Lääkäri- ja sairaanhoitopalvelut ovat ilmaisia vanhuksille. Kotihoito on ilmaista, mutta vuokra, ruoka yms. pitää maksaa. Asiakaspolitiikalla pyritään siihen, että pitkäaikaissairauksista ei koidu potilaalle lisämenoja.

Helsingissä vanhainkodin huone on alle 20 neliömetriä ja useimmissa tapauksissa siinä on wc ja suihku. Parhaassa tapauksessa se on yhden hengen asunto. Mutta vielä moni joutuu jakamaan tuon tilan. Ei tarvitse ihmetellä, että Suomessa käytetään paljon psykiatrilääkkeitä vanhaan kodeissa: Mitä muuta vanhus voi olla kuin masentunut ja vihainen, kun ei ole omaa rauhaa? Kotihoidosta Suomessa pitää maksaa.

Kerran viikossa pestään kokonaan. (Kuinka usein viikossa te käytte suihkussa?) Että hoito olisi muutakin kuin pylläjen pyyhkimistä. (Hyvän hoidon suositusten mukaan) vanhainkodeissa pitäisi olla kaksinkertainen määrä hoitajia. Yksikään poliitikko ei ole osaltanut ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin. Siinäpä se: Mitä virkaa on poliitikoilla ja puolueilla, jotka tietävät ongelman, mutta eivät ole tehneet sille mitään?

Eduskuntaan oli tulossa tänä vuonna lakialoite, että laitoksessa pitkäaikaista olevan pitäisi maksaa hoidostaan 85 prosenttia kaikista tuloistaan. Luultavasti vaalien lähestymisen vuoksi aloite vedettiin pois. Eläkeläisen saa keskimäärin yli tuhat euroa kuussa. Siitä pois verot ja siitä 80%. Siinä jää viikkorahat käteen! Osa eläkeläisistä saa alle viisi sataa euroa kuukaudessa. Puhumattakaan siitä, että taitettu indeksi pienentää eläkkeiden ostovoimaa vuosi vuodelta. Lisäksi osapäävä- ja pätkätyöläiset ja työttömät, joita on yli miljoona, saavat nyt tuloja noin tuhat euroa kuukaudessa. Nyt pitäisi puhua eläkeläisten ja tulevien eläkeläisten köyhyysolemasta, joka on olemassa ja lisääntyy eikä mistään eläkepommista! Eläkepommista puhujat haluavat romuttaa koko terveys- ja sosiaalipuolen, muka työssäolevien verotuksen puolesta, mutta todellisuudessa kyse on pienituloisten olojen huonontamisesta hyvätyloisten hyödyksi, ei muusta!

Suomessa panostukset terveyden-

hoitoon vähenivät kansantulosta samalla, kun koko muu Eurooppa lisäsi palvelujaan. Jenkeissäkin käytetään julkiseen terveydenhuoltoon enemmän rahaa kansantulosta, vaikka sitä ei hevin uskoisi. Nyt Suomessa aiotaan lisätä hoitajia terveyspalveluihin, mutta vain hoitettavan potilasmäärän mukaisesti. Työtaakka pysyy siis samana.

Väitetään, että asumisen kalleus olisi osassy Helsingin hoitajapulaan. Moni väittää (täysin aiheettomasti), että jos Helsingissä rakennettaisiin paljon, niin asuntojen hinnat laskevat, yrittäen kaiketi selittää Helsingin intoa raikasta rannat ja kalliot. Kun kysyntä on suurempi kuin tarjonta, hinnat nousevat, joten hintojen laskua ei kannata odotella.

Eduskunnan enemmistö (sisä SDP, Kokoomus ja Keskusta) eivät aio tehdä mitään, että valtio maksaisi kunnille velkansa, vastaisi terveydenhoidon kustannuksista ja muista kunnille säilyttämistään kustannuksista kuten ennen, vaan jatkaa kuntien rosvoamista. 90-luvun laman jälkeen valtio on vähentänyt kuntien saamia valtionosuuksia. Vuonna 1993 valtionosuudet kunnille olivat 40 miljardia markkaa, 1999 ne putosivat 20 miljardiin markkaan ja 2005 ne olivat noin 30 miljardia markkaa. (Kyse on nimellishinnoista.)

On järjestöä, että Helsingin kaupunki ottaa omistamistään kiinteistöistä laitoksiltaan vuokraa, vaikka normaali käytäntö olisi ottaa vain hoitovastiketta. Kaupunki lisää tahallaan julkisen palvelun hintaa ja vaatia laitoksilta säästöä, kun he ovat itse kuluja nostaneet! Pelkästään Myllypuron sairaala maksoi käyttökulujensa lisäksi 1.296.204 euroa vuodessa vuokraa! Miettiikääpä kuinka paljon parempaan palveluun laitokset pystyisivät palkkaamalla tällä rahalla henkilökuntaa ja kuinka paljon enemmän ne saisivatkaan aikaan ilman tätä verennäntää? Osataan täällä toki säästääkin. Yhteisen Helsingin sairaalaan tuli uusi säästö määritys "ylhäältä". Ennen potilaille tarjottiin kahvia ja jos yljäi, sitä tarjottiin omaisille. Nyt se heitetään viemäriin. Ihmettelen, kuten hoitajatkin, mistä se säästö tulee?

Hannu Alm
Helsinki

Tuumaustauko äänestäjille

Kevään ja vaalien lähestyessä ehdokkaat ovat soittamalla ja yrittävät äänestäjiä hurmata mitä taidokkaimmilla peuhilla ja tempuilla. Puhetta tulee kuin hevoselta pierua ilmeisenä päämääränä paljolla puhumisella peittää se, ettei ole mitään järkevää sanottavaa. Vaalien alusaika äänestäjien tulisi käyttää tarkkoihin tutkimuksiin, ovatko nykyisten edustajien puheet ja teot olleet tasapainossa.

Ensinnäkin pitää päästä eroon yhdestä painolastista - ei ole pakko äänestää puoluetta jota isoisänsä oli perustamassa. Sitten pitää pohtia mitä on tehty kansamme vähäosaisille, joihin luen eläkeläiset, työttömät ja opiskelijat. Heillä on näin vaalien alla ystävää että rumempia voi potkia sivummalle. Tämä päähänpohtittujen ryhmä kärsii eniten lupausten ja tekojen epäsuhdasta.

Eläkeläisten huono kohtelu on jatkunut jo vuosikymmeniä. Leik-

kaukukset alkoivat jo 1974 Sorsan ensimmäisen hallituksen toimesta siten, että ensin hallitus jätti toteuttamatta eduskunnan vuonna 1973 päättämän kansaeläkeuudistuksen, ja sen ohella Sorsan hallitus ehdotti lakia (HE 38/1974), jolla kansaneläkkeen tukiosa pienennettiin, mikäli eläkeläinen sai työeläketä. Pohjaosaan, josta silloin käytettiin nimitystä perusosa, ei silloin koskettu. Indeksioikeus tuli voimaan 1977 alussa, silloin luovuttiin eläkkeiden indeksikorotuksen sitomisesta palkkaindeksiin.

Nämä tapaukset ovat vähemmän muistettavia, paremmin muistetaan Lipposen ensimmäisen hallituksen 1996 alkaen eduskunnan enemmistön suostumuksella suoritettua pohjaosan poistamistoimet, eläkkeiden yhteensovitus ja taitetun indeksin käyttöönotto yli 65-vuotiaalle.

Päättäjien tyhmyydestä johtuneen laman aikana leikattiin eläkeläisiltäkin

reippaanpuoleisesti. Konkurssin partaalla roikkuvat pankit piti pelastaa, mielestäni tosin tarpeettomasti. Nyt pankilla menee polleasti, mutta paljonkohan ovat yhteiskunnalle velkojaan maksaneet? Eläkeläiset ovat myös odottelleet vääryyksen oikaisua jo vuosien ajan. Näyttää siltä ette, odottaminen jatkuu - on sitten hallituksen johdossa Tuppurainen tai Tappurainen.

Korjauksia on yritetty, siksi on mielenkiintoista katsoa miten Keski-Suomen nykyiset kansanedustajat ovat äänestäneet. Eläkeindeksin korjauksista vastaan äänestivät: Susanna Huovinen, Petri Neittaanmäki, Lauri Oinonen, Kalevi Olin, Aila Paloniemi ja Ahti Viela. Puolesta Matti Kangas, Toimi Kankaanniemi, Reijo Laitinen, poissa Mauri Pekkarinen. Varallisuusveron poistamista kannattivat Huovinen, Neittaanmäki, Oinonen, Olin, Paloniemi, Pekkarinen ja Viela. Veron säilyttämistä kannat-

tivat Kangas, Kankaanniemi ja Laitinen.

Pari esimerkkiä kuinka lupaukset ja teot ovat epäsymmetrisiä. Nykyisen eduskunnan tasosta esimerkiksi: Peräti 125 edustajaa kannatti EU:n perustuslain hyväksymisen puolesta hyvin tietäen ettei se koskaan tule voimaan. Äänestystulos oli 100 vuotiaan eduskunnan suurin moka EU:n liittymissopimuksen hyväksymisen jälkeen.

Tässä muutamia vihjeitä pohdittavaksi ennen vaaleja. Jos äänestäjä tulee siihen lopputulokseen, ettei kannata äänestää, on hänellä siihen vahvat perusteet ja se on ymmärrettävä päätös. Vaalilupaukset kannattaa ehdokkaita ottaa kirjallisena ja todistaa lussä olesse. Silloin on mahdollisuus tehdä rikosilmoitus petoksesta.

Reino Welling
Jämsänkoski

STP:n Helsinki ryhmän kokous ja iltaseminaari
maanantaina 5.2. 2007 klo 18.00
Hermannin kerholla
Hämeentie 67

Käsitellään vaalityösuunnitelmia sekä opiskellaan vaaliohjelmaa
Tervetuloa varsinkin kaikki ehdokkaat

Tukea **Kansan äänelle**

Heikki Männikkö 75,00 e, Reijo Katajaranta 20,00 e, Hannu Kautto 20,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Tarja Männikkö 8,00 e, Kalle Wahrman 20,00 e, Reino Welling 15,00 e, Tuntematon tukija 16,00 e, Haagan flikka 16,00 e, Esko ja Anne Luukkonen 20,00 e, Esko Auervuolle 5,00 e ja Wäinö Pietikäinen kerännyt lippaalla 96,85 e.

OKO 554114-227966

INKUN YRTTIPALSTA

Maitohorsma

Maitohorsma kasvaa ratavalleilla, hiekkakuopilla, hakatuilla metsä-alueilla sekä tienvierillä. Se kasvaa 50 - 150 cm:n pituiseksi. Kasvia voi hyödyntää monin tavoin. Juurakkoa voi käyttää porkkanan tavoin sekä leipäjauhoksi. Nuoret lehdet salaattiksi ja teeksi.

Juurakkoa voi kerätä mihin vuodenaikaan tahansa, mutta myöhään syksyllä se on yleensä parasta. Versot, jotka keväällä nousevat esiin, ovat maukkaita syötäväksi suolavedessä keitettynä. Nuoret lehdet ovat erinomaisia salaattiksi. Niitä voi käyttää joko yksin tai muiden kasvien lehtien kanssa. Nuorissa versoissa ja lehdistä on runsaasti C-vitamiinia. Teeksi riivataan horsmanlehdet juuri ennen kukkimista. Lehdet joko kuivataan tai hiostetaan (esim. muovipussissa saunan jälkilöylyssä) yhdessä muiden lehtien kanssa. Hiostamisen jälkeen ne kuivataan.

Pihlaja

Pihlajanmarja on Suomen arvokain marja. Kukkia on runsaasti suurina terttuina. Pihlajasta kelpaavat lehdet teeksi, marjat ravinnoksi ja lääkkeeksi, kuoret värjäykseen ja

puu puusepäntöihin.

Teeksi kerätään pihlajanlehdet jo alku- ja keskikesällä. Ne kuivataan, hiostetaan tai höyrytetään muiden teeainesten kanssa.

Pihlajanmarjan happamuus on melkein kokonaan omenahappoa ja hedelmämaltto sisältää kuten omenakin hedelmäsokeria, runsaasti C-vitamiinia sekä hyötylöytyviä pektiiniaineita. Pihlajanmarjat poimitaan täysin kypsinä ehkäpä vasta, kunnes ensimmäiset pakkaset ovat niitä puraisseet. Marjat kerätään ja kuljetetaan terttuina. Pihlajanmarjoja voi käyttää leivän aineksena, kaali- raasteisiin, puuroihin, keittoihin, juomaksi jne.

Rohdoksi on pihlajanmarjoja käytetty varsin yleisesti, etenkin reumatismin ja keuhkovikoihin. Marjoilla on lievästi ulostava, virtsaneritystä lisäävä vaikutus ja ne ovat hyödyksi munuais- ja rakkokivitaudeissa (10 - 12 marjaa päivässä).

Pihlajanmarjahyytelö

Marjat survotaan rikki ja keitetään vähässä vedessä. Mehu siivilöidään pois ja keitetään hyytelöksi sokerin kanssa. Hyytöy hyvin, mutta vaatii paljon sokeria.

KIRKKO & VALKOINEN TEURASTAJA!

Hämmästykseni oli melkoinen, kun eksyin mennä keväällä ev.lut-kirkkoon. Painoin takamukseni penkkiin, josta olinkin välittömästi tippua, kun minusta kuinka ollakaan oikealla puolella seinällä olla möllötti itse Mannerheimin - päiväkäsky! Huh, jessus ihmettelin mitä tekemistä tällä Valkoisella Teurastajalla on kirkossa, kunnes sain kuulla että tämä jopa omia kansalaisiaan murhannut Paholainen on esillä jokaisessa maamme ev.lut-kirkossa.

Kylläpä on kaksinaamaista tuon kapitalistiskirkon touhu! Mitähän ihmeen tekemistä tällä nyt sitten mahtaakaan olla Raamatun tai sen kymmenen käskyn kanssa??? Itse kehotan jokaista eroamaan kirkosta. Lopuksi ISO KIITOS v.1918-valkoisen terrorin uhreille. Vaikka osa teistä joutuneekin viimeistä leposijaansa pitämäänkin muualla kuin edellä mainitun "kirkon" kiroitussa mannerheimilaisessa mullassa, niin työväenluokan sydämissä muistonne elää aina!!!

Edellinen kirjoitukseni, joka julkaistiin mennä talvena edistyk-

**Jorma Talikka
Janakkala**

Toimintaa ja tapahtumia

SFT toimii

SFT järjestää muistokäynnin Eläintarhassa sijaitsevalle Valta-kunnalliselle punaisten muistomerkille vuoden 1918 luokkasodan alkamisen vuosipäivänä 27.1.2007 klo 12.00. Puhuu Timo Kangasmaa.

EU:n Vastaisen kansanrintaman laajennettu toimikunta 8.1.2007 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään ennakkaikkea vaalityön kysymyksiä.

Tervetuloa

STP kiertää ahkerasti Suomea tehdäkseen puoluetta tunnetuksi ja hankkiakseen ehdokkaita maalikuun eduskuntavaaleihin. Alla kuvat Kajaanin ja Mäntsälän tilaisuuksista.

Iisalmessa ja Kajaanissa 28.10. saimme eduskuntavaaliehdokkaaksi "rantaneuvos" Eero Seppäsen Suomen Nälkäänäkevien Yhdistys ry:stä (kuvassa keskellä). Hän on tullut omalla seudullaan laajalti tunnetuksi jakamalla ihmisille ilmaista leipää. Leipäin hän saa kaupoilta lahjoituksina.

Kuva STP:n tilaisuudesta Mäntsälässä 10.12. Kuvassa vasemmalta: Kaija Siippainen, STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski, hallituksen jäsen Kalevi Wahrman ja eduskuntavaaleissa ehdokkaaksi lupautunut Jouko Raivio.

Heikki Männikkö ja Juhani Tanski 60-v. onnitelutervehdykset

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Esko Koivisto
Reijo Katajaranta
Paavo Heikinen
Ingrid Hämäläinen
Berta Laine
Maija Heinämäki
Riitta Auervuolle
Esko Auervuolle
Hannele Salava
Tarja Männikkö
Matti Laitinen
Lissu Paakkolanvaara
Rosa-Maria Keskiavaara
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen
Kalevi Wahrman
Oiva Veistjä
Eira Kärki
Esa Hermonen
Pekka Tiainen
Matti Orava
Antti-Siika-aho
Timo Kangasmaa
Wäinö Pietikäinen
Jouko Nevalainen
ja Jussi onnittelee Heikkiä ja Heikki Jussia

Kansan ääni

**Helsingin
Lähiradiossa
100,3 MHz**

**Keskiviikkona
- 13.12.2006**

klo 19.00-19.30

**SFT Lähiradiossa
100,3 MHz**

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 700, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

tukitilin numero: Sampo 800017-70626472

Puheenjohtaja Juhani Tanski p 040-764 1163.

juhani.tanski@luukku.com

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com

euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444

<http://juche.vunet.org/>

juche.aate@saunalahti.fi

Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Suomi, "EU:n mallioppias", ratifioi perustuslain

EU:n Vastaisen kansanrintaman keräämät nimet, joissa vaadittiin kansanäänestystä EU:n perustuslaista luovutettiin eduskunnalle 1.12. mielenosoituksen yhteydessä. Keräämäänsä nimet luovutti myös Suomi Ei -Eu järjestö. Vastaanottajina kuvassa Vasemmistoliiton Pentti Tiisanen ja Perussuomalaisen Timo Soini. Yhteensä nimiä perustuslain ratifioimista vastaan on luovutettu n. 50.000. Oikealla EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö.

Yksi murheellisimpia sivuja maamme 100-vuotisen kansanedustuslaitoksemme historiassa nähtiin, kun eduskunta 5.12.2006 äänin 125-39 ratifioi EU:n perustuslakiusituksen ja sen voimaansaattamisilain. Murheellisen tästä tekee se, että perustuslain hyväksyminen EU:lle merkittävistä luopumista maamme täysivaltaisuudesta ja itsenäisyydestä.

Siksi se olisi tullut ratkaista perustuslain säätämisen-järjestyksessä, jolloin hyväksymiseen olisi tarvittu 5/6 enemmistö. Tämä oli eduskunnan enemmistön kansanvastainen mielenilmaus, koska kansan enemmistö selkeästi vastustaa EU:n perustuslain hyväksymistä.

Monista vaatimuksista huolimatta myöskään kansanäänestystä EU:n perustuslaista ei uskallettu järjestää. EU:n vastaiset- ja EU- kriittiset järjestöt järjestivät maanantaina 1.12.06 eduskuntatalolla yhteisen mielenosoituksen EU:n perustuslain ratifioimista vastaan.

EU:n perustuslaki vie kohti liittovaltiota

Tilaisuuden avannut VEU:n puheenjohtaja **Leo Launokari** viittasi puheenvuorossaan EU:n liittovaltioonkehitykseen: "Euroopan Unionia ollaan sen jäsenvaltioiden yhteenliittymästä viemässä kohti liittovaltiota. Ensinnäkin perustuslaki määrittää EU:n oikeushenkilöksi (artikla 1-7), mikä kansainvälisen oikeuden mukaan yleensä koskee vain valtiota. Euroopan Unioni saa oman ulkoministerinsä (artikla 1-28) ja suuremmat valtaoikeudet useilla aloilla. Sotilaallisella puolella EU:lle tullaan määrättäessä tietty määrätty politiikka turvallisuuspolitiikan kehikseksi (artikla 1-41) - mikä voidaan tulkita jatkuvan varustelun vaatimukseksi. Samassa artiklassa sanotaan, että yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka käsittää unionin yhteisen puolustuspolitiikan asteittaisen kehityksen. Se johtaa yhteisen puolustukseen heti kun Euroopan neuvosto yksimielisesti on päättänyt asiasta. Jo näillä muutamilta artikloilla huomataan, mihin suuntaan Unionia vietään. Siksi Suomen eduskunnan ei pidä ratifioida EU:n perustuslakia vaan antaa mahdollisuus kansalaisilleen päättää minkälainen lainsäädäntö tulee olemaan".

Äärimmäinen demokratian loukkaus

Euroopan EU-kriittisten järjestöjen (TEAM) tanskalainen puheenjohtaja, **Jesper Morville** totesi mielenosoitukselle osoittamassaan kirjeessä, että perustuslakiehdotus on jo Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä suurella enemmistöllä hylätty. "On erittäin ongelmallista unohtaa demokraattiset päätöksentekomahdollisuudet. Kaikki mielipidemittaukset osoittavat, että 70 % Suomen kansasta vastustaa EU:ta. Siitä huolimatta perustuslakiehdotus hyväksytään ilman, että kansalaisilla on ollut mahdollisuutta keskustella siitä ja ottaa kantaa lakiehdotukseen kansanäänestyksessä. EU:n perustuslaki, jos se tulee voimaan kansalaisten vastustuksista huolimatta, tulee muuttamaan syvästi EU:n toimintaa. EU:n perustuslaki tulee aina olemaan ensisijainen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden (artikla 1-6). Kansan tahdon vähehtäminen osoittaa äärimmäistä röyhkeyttä poliittiselta eliitiltä ja on myös loukkaus demokratialle.

Kansa ja eduskunta vastakkain

Tilaisuudessa puhunut itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja **Antti Pesonen** arvioi, että kansa ei pitkään tyydy maksamaan yhteiskunnan perustan tuomista: "EU:n perustuslain ratifioimista eduskunnassa kannattaa viime kesänä tehdyn mielipidemittauksen mukaan vain noin joka kuudes suomalainen. Eduskunnassa tilanne on toinen. Sopii toivoa, että perustuslakia kannattavat tutustuvat huolellisesti maamme rikoslain määräyksiin valtiopetosrikoksista. Jo yrityskyn mitätöidä maamme valtiotasäntö on valtiopetos. Demokratian rautaesirippu jakaa Pohjoismaat kahtia. On käymässä niin, että EU:n perustuslain hyväksyjät eduskunnassa jättävät Suomen pimeälle puolelle, sille, jossa kansalaisia ei edes haluta kuulla tärkeimmistä asioista. Toisella puolella ovat ne - kaikki muut - Pohjoismaat, joissa kansalaisten ääni vielä kuuluu. Runoilija on joskus kirjoittanut, että kun hallitsijat ovat puhuneet, tulevat hallitut puhumaan. Suomalaisille on ollut ominaista voimakas usko auktoriteetteihin ja samalla alamaisuus. Tuskin erehtyy, jos ennustaa, että kun kansalaiset huomaavat tulleensa petetyiksi, he eivät enää tyydy maksamaan siitä, että yhteiskunnan perustaa tuhoetaan".

Pääoma tarvitsee EU:lle perustuslain

EU:n vastaisen kansanrintaman

puheenjohtaja **Heikki Männikkö** puhui pääomapiirien tarpeesta saada EU:lle perustuslaki: "Monet erehtyvät kuvittelevaan, että Hollannin ja Ranskan kansanäänestysten jälkeen perustuslain kohtalo on sinetöity. Jo silloin totesimme, että näin ei missään tapauksessa ole asianlaista. Pääomapiirit tarvitsevat perustuslain. Maamme EU-jäsenyyden aikana maastamme on viety pääomia ulos yhtä paljon, kuin mitä meillä oli tuotanto- omaisuutta Suomessa 90-luvun alussa, yht. 258 miljardia euroa. Investoinnit kotimaahan ovat vähäisempiä, kuin mitä on tuotantovälineiden kuluminen. EU-jäsenyyden aikana sosiaaliturvasta, palkoista ja julkisesta taloudesta on leikattu 25 miljardia euroa ja tämä kaikki on siirtynyt pääomapiirien voittoihin. Tämän halutaan jatkuvan ja se voidaan varmistaa vain uudella EU:n perussopimuksella. Keinoja siihen on mm. nostaa perustuslakiesitys uudelleen esille, kuten maamme hallituspiireissä nyt puuhataan ja jonka vuoksi olemme nyt täällä. Toinen keino on uudistaa EU:n perussopimus sen jälkeen kun EU on saanut 28:n jäsenen. Silloin tähän uuteen perussopimukseen otettaisiin EU:n hylätystä perustuslakiluonnoksesta kaikki huonot kohdat, ja tästä kansojen ei annettaisi äänestää. Tätä linjaa tukee nyt Saksan EU:n tulevan puheenjohtajanaan aktiivisuus nostaa EU:n perustuslakia uudelleen esille. Ja tätä samaa linjaa tukee maamme eduskunnan ja hallituksen pyrkimys nyt näkyvällä tavalla tukea Saksan pyrkimyksiä Suomen kansan enemmistön mielipiteet unohtaan".

Emme kannata militarisoimista

Työpaikkojen rauhantoukimintana edustajana mielenosoituksessa puhui **Juha Kovanen**: "Me, jotka olemme hyväksy maailmalla muodissa olevaa ajattelua, että "Ratkaistaan ongelmat ajalla", emme myöskään ole tyytymättäisiä perustuslakiesitykseen. Siinä esitetään kahta asiaa, jotka saavat tutua nousemaan pystyyn. Ensimmäinen on EU:n omien taisteluvoimien perustaminen. Niiden toiminnalle ei tarvita YK:n hyväksyntää. Tällä kyllä esitettiin perustuslakia valmistellessaan konventissa, mutta konventti halusi antaa YK:lle pakit. Toinen asia on perustuslakiesitykseen sisältyvä varusteluvoimien jatkuvan kasvattamisen vaatimus. Nämä perustuslakiesityksen linjat eivät vastaa Suomen eikä Euroopan etuja. Ne ovat kylläkin varusteluteollisuuden toiveiden mukaisia. Emme myöskään kannata näiden militarisoimista merkitsevien periaatteiden mukaista politiikkaa. Sekä EU:ssa että Suomessa nämä huonot asiat ovat edenneet, vaikka lakiesitys on haudattu ranskalaisten ja hollantilaisten toimesta".

Yli 50000 nimen adressit luovutettu eduskunnalle

Mielenosoituksen yhteydessä luovutettiin eduskunnalle reilusti yli 20000 nimen adressi, jossa vaadittiin kansanäänestystä järjestämistä EU:n perustuslakiusityksessä. Samalla vaadittiin koko perustuslakiesityksen hylkäämistä. Adressin tekstissä todettiin "Suomen kansalla tulee olla kansanäänestyksessä mahdollisuus torjua EU:n perustuslakiesitys". Kansanäänestystä vaativan oman yli 30000 nimeä sisältävän adressin luovutti kansanäänestysliike jo alkukaupalla. Yhteensä yli 50000 ihmistä on allekirjoittanut vaatinut eduskuntaa järjestämään perustuslakiasissa kansanäänestyksen.

Toimitti

Heikki Männikkö

Ansaittuja eläkkeitä poljetaan

Työeläkkeissä otettiin käyttöön vuonna 1996 ns. taitettu eläkeindeksi jossa kuluttajahintaindeksin vaikutus on 80% ja ansiotasoindeksin vain 20%. Aikaisemmin oli vaikutus 50% ja 50%.

Taitetusta indeksistä johtuen työeläkkeet jäävät automaattisesti jälkeen palkkakehityksestä. On laskettu, että vuodesta 1996 lähtien on eläkeläisten taitetusta indeksistä johtuen vuoteen 2005 mennessä menettänyt runsaat 44% eläkkeensä ostovoimasta. Esim. noin 1000 euron kuukausieläketä saava on tänä aikana menettänyt ostovoimaansa yhteensä runsaat 5300 euroa.

Kuka on antanut luvan tähän lähes rikosuuntoiseen toimintaan? No, viimekädessä äänestäjät, jotka vaaleista toiseen valitsevat samat puolueet ja edustajat, jotka eivät uskalla edes eläkeläisiä vastaan toimiessaan "ryhmäkuria" rikkoa.

Edellisen kerran eduskunnassa äänestettiin eläkeindeksistä 10.3.2006 ja silloin esim. demareista vain (Reijo Laitinen Jyväskylästä) äänesti eläkeläisille edullisemman puoliväli-indeksin puolesta.

On pakko kysyä miksi 1,3- miljoonainen eläkeläisväestö suostuu tällaiseen ansaitun eläkkeen huonontamiseen. Äänestäjän kannattaakin kysyä edustajalta jolle äänensä edellisissä vaaleissa antoi, miten hän äänesti, tai miten tuleva ehdokas tulee äänestämään kun eläkeindeksiä seuraavan kerran eduskunnassa käsitellään.

Kalevi Wahrman
Porvoo

Ilmastopäivä muistuttaa ekokatastrofista

Ilmastomuutos muodostaa ydinsodan ja pandemioiden ohella ehkä merkittävimmän uhan ihmiskunnan ja koko maailman tulevaisuudelle. Fossiilisten polttoaineiden käytön johdosta ilmakehän keskilämpötila on noussut teollistumisen alkuaikojista lähtien vasta alle 1 aste/C, mutta jo tämä on synnyttänyt vaikeita sääilmiöitä: kuivuutta mm. Suomessa, tulvia myös Euroopassa, myrskyjä mm. Amerikassa, merenpinnan nousua, jäätiköiden sulamista yms. Jos ilmakehää lämmittäviä päästöjä ei saada kuriin, jatkuu tämä kiihtyvällä nopeudella. Seurauksena voi hyvinkin lyhyellä aikavälillä olla vaikkapa napajäätiköiden sulaminen tai maaperän metaanivarastojen vapautuminen, jotka kiihdyttävät lämpenemisprosessia entisestään. Yksi kauhuskenario voi olla Colf virran pysähtyminen tai suunnan kääntymisen ja jokainen meistä tietää mitä se tuo tullessaan (meille) pohjolan asukkaille. Maanviljelys ja osin asutuskin täällä kävisi mahdottomaksi. Kokonaisuudessaan kasvihuonekaasujen jatkuva vapauttaminen ilmakehään on uhka koko sivilisaation olemassaololle. Ihmiskunta on riippuvainen biosfääristä ja koko ekosysteemistä, jonka varassa sivilisaatiomme on syntynyt. Tulevaisuutemme kanalta on täysin välttämätöntä turvata tasapaino meitä ympäröivän ekosysteemin ja sivilisaatiomme välillä.

Voiton maksimointi tuhoaa maapallon

On kuitenkin huomattava, että tämän tavoitteen tiellä on suuria vaikeuksia. Valtaosassa maapallolla toteutetaan tänään markkinavoimien ehdoilla yhteiskuntapolitiikkaa, jossa kaikki on alistettu taloudelliselle kilpailulle. Samalla tavalla miten suuressa osassa maapalloa ihmisen perusturvan alentamisesta on tehty markkinavoimille kilpailua edistäviä tekijä, niin on myös fossiilisten luonnonvarojen **tuhlaus (polto)** alistettu **kapitalistien voittojen maksimointiin (samalle asialle)**. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka aiheuttaa ihmiselle uhkia monista eri suunnista. Se heikentää taloudellista ja sosiaalista perusturvaa sekä aiheuttaa laajempia riskejä ja tuhoja ympäristökatastrofien muodossa. Niin erilaisia, kuin nämä ihmiskuntaa kohtaavat uhat (sota, nälkä, ilmastonmuutos, pandemia) ovatkin, niiden alkusyy on yhteiskunnassamme. Ja **yhteiskunnallisilla päätöksillä (yhteiskunnallisella kanssakäymisellä)** ne myös ratkaistaan.

Yhteiskunnalliselle sääntelylle ei ole vaihtoehtoja

Tänään 4.11.2006 kansainvälisenä ilmastopäivänä voimme todeta, että maapallon kasvihuoneilmiöön liittyvää ongelmaa tuskin voidaan lopullisesti korjata nykyisen uusliberalistisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan puitteissa. Tämä johtuu siitä, että kovan markkinataloutteen kytkettyvä aineellisen **kerska- ja turhan** kulutuksen kasvu tulee "saada aisoihin". Se myös edellyttää tietoista yhteiskunnallista sääntelyä ja ohjausta. Uusliberalismin kannattajat, joille kulutuksen jatkuva kasvu on ydinkysymys, näkevät punaista, kun vain vihaamekin yhteiskunnallisen ohjauksen ja sääntelyn suuntaan.

Kovaa kulutusta on rajoitettava

Meillä toimii monia kansalaisjärjestöjä, jotka tekevät työtä ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi. Meille, jotka koemme tämän tarpeelliseksi on tiedossa, että kovaa kulutusta on rajoitettava. Kansantulosta yhä suurempi osuus on kilpailun sijaan ohjattava uusiutuvien energialähteiden, pehmeän kulutuksen yms. tutkimukseen ja kehitykseen. Tämä on hyvä asia, koska se samalla lisää työpaikkoja ja parantaa ihmisen elämän laatua, joka voidaan löytää aivan muualta, kuin katumaastureista, ökyveneistä tai lisääntyvästä lentomatkailusta.

Ekokommunismi viimeinen vaihtoehto?

Oikeansuuntainen kehitys johtaa vääjäämättömästi yhteiskuntakehityksen ja yhteiskunnallisten arvojen suuntautumiseen uudella tavalla. Jos emme tähän kehitykseen nyt kykene, on edessämme yhteiskunnallinen ja ekologinen kriisi. Silloin ainoa vaihtoehtona meidän on pakko hyväksyä yhteiskuntarakenteemme muutos. Nimittämämme sitä viimeistä vaihtoehtoa sitten vaikkapa **ekokommunismiksi**.

Kalevi Wahrman, puheenjohtaja/ Kommunisien liitto